

LAUREA
AMMATTIKORKEAKOULU

Uuden edellä

Metsätilan verotus yksityisen metsänomistajan näkökulmasta

Heikkilä, Taru

2012 Kerava

Laurea-ammattikorkeakoulu
Laurea Kerava

Metsätilan verotus yksityisen metsänomistajan näkökulmasta

Heikkilä Taru
Liiketalouden koulutusohjelma
Opinnäytetyö
Huhtikuu, 2012

Sisällys

1	Johdanto.....	7
1.1	Aiheen valinta	7
1.2	Tavoitteet, rajaukset ja tutkimusmenetelmät.....	7
1.3	Opinnäytetyön sisältö	8
2	Metsätila.....	8
2.1	Maatila-käsite.....	9
2.2	Metsänomistajat.....	9
2.2.1	Yksi omistaja	10
2.2.2	Puolisot ja avopuolisot	10
2.2.3	Kuolinpesä	10
2.2.4	Verotusyhtymä.....	11
2.2.5	Yhteismetsä	12
2.2.6	Yhtiö ja muut yhteisetuudet	13
3	Metsätalouden tulot	13
3.1	Pääomatulot.....	13
3.2	Ansiotulot.....	14
3.3	Maatalouden tulot.....	15
3.4	Elinkeinotoiminnan tulot.....	16
3.5	Verovapaat tulot	16
4	Metsätalouden menot ja vähennykset.....	17
4.1	Vuosimenot.....	17
4.1.1	Palkkauskulut	17
4.1.2	Matkakulut.....	18
4.2	Metsävähennys.....	20
4.3	Meno- ja tuhovaraus.....	20
4.4	Tappion vähentäminen	21
4.5	Poistot.....	22
5	Metsätalouden verotus	23
5.1	Henkilöverotus.....	23
5.2	Metsän verot	23
5.2.1	Puun myyntitulojen verotus	24
5.2.2	Kiinteistöverotus ja luovutusvoittoverotus	25
5.2.3	Metsänhoitomaksu.....	25
5.3	Metsätalouden arvonlisäverotus	26
5.3.1	Arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinti.....	27
5.3.2	Ilmoitus- ja maksuvelvollisuus	27
5.3.3	Lopettamisilmoitus.....	28

6	Metsätalouden muistiinpanot/ kirjanpito.....	28
6.1	Muistiinpanojen kirjaus	29
6.2	Kassaperiaate	30
7	Verotusmenettely	30
7.1	Veroviranomaiset.....	30
7.2	Veroilmoituksen tekeminen	30
7.3	Verotuksen oikaisu	31
8	Yhteenveto	31
	Lähteet	33
	Taulukot	36
	Liitteet.....	37

Heikkilä Taru

Metsätilan verotus yksityisen metsänomistajan näkökulmasta

Vuosi 2012 Sivumäärä 49

Joka viides suomalainen omistaa metsää, ja siksi metsätilan verotus koskettaa monia. Verotukselliset asiat ovat hankalia ja muutoksia niissä tapahtuu jatkuvasti. Verotusta koskevat säädökset tulevat laista, joten metsäverotuksessa on toimittava tiettyjen sääntöjen mukaan. Tämä opinnäytetyö on ajankohtainen opas metsäverotuksellisiin asioihin.

Opinnäytetyön tavoitteena on perehtyä metsätilan verotukseen ja luoda jo kirjoitetun kirjallisuuden ja Internet-lähteiden pohjalta tiivis ja selkeä teos metsäverotuksesta. Tarkoituksena on, että kuka tahansa metsäverotuksesta kiinnostunut ymmärtää tämän teoksen luettuaan, miten metsänomistajaa verotetaan. Tässä opinnäytetyössä käsitellään sellaiset metsätilan verotukseen liittyvät asiat, joilla saadaan selville, mitä tulee ottaa huomioon yksityisen metsänomistajan verotuksessa. Aihe on mielenkiintoinen, sillä metsäverotus ei ole opinnäytetöissä tavanomainen aihe.

Opinnäytetyön aihe on rajattu koskemaan vain yksityisiä metsänomistajia. Opinnäytetyössä ei siis oteta kantaa kuntien tai valtion omistamiin metsätiloihin. Tässä opinnäytetyössä ei käsitellä myöskään sellaisia verotuksellisia asioita kuten lahja- tai perintöverotusta. Opinnäytetyön pääkysymyksenä on: Mitkä asiat metsätilan verotuksessa on otettava huomioon? Apukysymyksiä ovat: Miten metsänomistajan tuloja verotetaan? Mitä kuluja metsänomistaja voi vähentää verotuksessaan?

Voisi kuvitella, että metsäverotus on yksinkertainen asia. Siinä on kuitenkin yllättävän paljon asioita, joita tulee ottaa huomioon, jotta saa parhaan mahdollisen verohyödyn. Aktiivinen metsänomistaja, joka osaa hyödyntää kaikki vähennykset, saa yleensä metsästä paremman tuoton. Tämän opinnäytetyön tuloksena on kattava, mutta kuitenkin tiivis, opas metsäverotukseen. Tästä opinnäytetyöstä on hyötyä niin nykyisille kuin tulevillekin metsänomistajille, mutta myös muille aiheesta kiinnostuneille. Opinnäytetyö on kirjoitettu sellaisella kielellä, että maallikkokin ymmärtää mistä on kyse. Metsätalouden veroilmoituksen täyttäminen on helppoa, kun on ensin tutustunut metsäverotuksen perusteisiin.

Asiasanat: Metsäverotus, tulot, vähennykset, opas

Taru Heikkilä

Forest Taxation from the Private Forest Owner's Point of View

Year	2012	Pages	49
------	------	-------	----

Forest taxation affects many Finns because every fifth of the population is a forest owner. There are many difficult things in taxation and it changes constantly. The rules about the taxation derive from the law so in forest taxation people must act according to the law. This bachelor's thesis is a current guide to forest taxation.

The purpose of this thesis is to focus on the forest taxation and create a compact and clear guide which is based on already written literature and Internet sources. After reading this guide anyone who is interested in forest taxation can understand how a forest owner is taxed. This bachelor's thesis deals with everything that has to be taken into consideration in forest taxation. This topic is interesting because forest taxation is not a common topic in bachelor's theses.

This thesis is limited to private forest owners, so the forest lands owned by municipalities and the state are not included. This thesis also overlooks taxes such as gift taxes or inheritance taxes. The research problem in this thesis is to study what things in forest taxation have to be taken into consideration. The other research questions are how the forest owners' incomes have been taxed, and what expenses forest owners can deduct in their own taxations.

One could think that forest taxation is a simple issue. After all, there are many things to be considered to get the best possible benefit from taxes. An active forest owner, who knows how to use all the deductions, gets usually a better profit from the forest. The outcome of this thesis is a comprehensive, but still compact guide about forest taxation. Both old forest owners and future forest owners can benefit from this thesis. This thesis is written by using the kind of language that also a non-professional can understand what this is about. A tax return form is easy to fill in when it is already known what the basic things about forest taxation are.

Keywords: Forest taxation, incomes, deduction, guide

1 Johdanto

Metsätilan verotukseen liittyy monia asioita, joita metsänomistajan tulee ottaa huomioon. Metsää voi omistaa erilaisin omistusmuodoin ja poikkeavuudet esimerkiksi kuolinpesän ja aviopuolisoiden verotuksessa täytyy tietää. Suomen metsistä yli puolet on yksityisten ihmisten omistuksessa ja metsänomistajiakin on noin viidesosa Suomen kansasta (Rantala 2009, 9). Tämän vuoksi metsätilan verotus koskettaa monia, joten aiheen tutkiminen on tarpeen. Suuri osa metsänomistajista on saanut metsätilansa joko perintönä, lahjana tai sukulaiskaupalla (Metsäntutkimuslaitos), joten metsätilan omistajuus voi tulla lyhyelläkin varoitusajalla.

Verojen maksu on jokaisen suomalaisen velvollisuus eikä veroilta voi välttyä metsätilan toiminnassakaan. Veroasiat ovat hankalia ja muutoksia niissä tapahtuu jatkuvasti. Metsänomistajien tulee ymmärtää verotuksen periaatteet. Metsänomistajan täytyy tietää esimerkiksi, mitä kaikkea omasta metsästä saa käyttää verovapaasti, ja mitkä tulot ovat metsänomistajalle verotettavaa tuloa. Metsänomistajan kulut ovat lähes kokonaan vähennyskelpoisia, joten ne täytyy kirjata muistiin, jotta saa metsätalouteen käyttämänsä rahat takaisin verotuksessa. Metsänomistaja, joka osaa hyödyntää vähennykset, saa todennäköisesti metsästään enemmän tuottoa kuin metsänomistaja, joka ei tiedä, mitkä kaikki kulut voidaan vähentää.

1.1 Aiheen valinta

Opinnäytetyön aiheeksi on haluttu valita metsätilan verotus, koska sitä ei ole paljon käsitelty opinnäytetöissä. Lisäksi haluttiin, että aiheeseen perehtymisestä on hyötyä opinnäytetyön tekijälle tulevaisuudessa. Opinnäytetyön tekijä saattaa joskus itsekin liittyä mukaan metsänomistajien joukkoon, joten perustiedot metsäverotuksesta on hyvä hankkia varhain. Metsäverotus on ajankohtainen aihe, koska esimerkiksi pääomatulooveroprosenttia on korotettu ja puun myynnin osittaisen verovapauden vaikutukset ovat päättyneet vuonna 2012.

Tästä opinnäytetyöstä on hyötyä työn tekijälle, mutta myös kaikille metsänomistajille, jotka haluavat saada tietoa metsäverotuksesta tai vain kerrata ja päivittää tietojaan. Tämä opinnäytetyö on kirjoitettu niin, että metsäverotuksesta tietämättömätkin ymmärtävät, miten metsänomistajaa verotetaan. Opinnäytetyö on hyvä "perustietopaketti" sellaisille henkilöille, jotka ovat kiinnostuneita metsätilan toiminnasta.

1.2 Tavoitteet, rajaukset ja tutkimusmenetelmät

Opinnäytetyön tavoitteena on tutustua metsätilan verotukseen ja selventää mahdollisimman monia metsänomistajia koskettavat metsäverotukselliset asiat. Opinnäytetyö on rajattu siten, että tutkitaan metsätilan verotusta vain yksityisen metsänomistajan kannalta eikä oteta huo-

mioon esimerkiksi kuntien tai valtion omistamaa metsämaata. Opinnäytetyössä ei myöskään käsitellä sukupolvenvaihdokseen liittyvää verotusta tai perintö- ja lahjaverotusta. Metsätalouden kannattavuuteenkaan ei tässä opinnäytetyössä oteta kantaa.

Opinnäytetyö on toteutettu hyödyntämällä teoreettisen ja laadullisen tutkimusmenetelmien malleja. Opinnäytetyön materiaali kerätään alan kirjallisista lähteistä sekä Internet-lähteistä. Tutkimuksessa on tarkoitus ymmärtää tutkittava ilmiö kokonaisuudessaan ja luoda jo kirjoitetun teorian pohjalta tiivis kokonaisuus metsätilan verotuksesta.

Tämän tutkimuksen pääongelmana on:

- Mitkä asiat metsätilan verotuksessa on otettava huomioon?

Tutkimuksen alaongelmia ovat:

- Miten metsänomistajan tuloja verotetaan?
- Mitä kuluja metsänomistaja voi vähentää verotuksessaan?

1.3 Opinnäytetyön sisältö

Opinnäytetyö sisältää teoriaosuuden ja lopussa on vielä liitteenä metsänomistajan tarvitsemia lomakkeita, kuten metsänomistajan veroilmoitus ja arvonlisäverovelvollisen kausiveroilmoitus. Teoriaosuuden alussa kerrotaan metsätilasta yleisesti ja metsätilan eri omistusmuodoista. Kolmoskappaleessa käsitellään metsätalouden tuloja, mistä kaikista tulonlähteistä metsänomistaja voi tuloja saada.

Tämän jälkeen käydään läpi metsätalouden harjoittamisesta aiheutuvat menot sekä metsätilalla tehtävät vähennykset. Tätä seuraa metsätalouden verotus kappale, jossa kerrotaan muun muassa puun myyntitulojen verotuksesta. Metsätalouden verotuksen jälkeen kerrotaan metsänomistajan arvonlisäverotuksesta. Metsätalouden muistiinpanoista on myös tehty oma lukunsa. Lopuksi kerrotaan vielä metsätalouden verotusmenettelystä ja miten esimerkiksi metsätalouden veroilmoitusta käsitellään.

2 Metsätila

Metsätilalla tarkoitetaan sellaista kiinteistöä, johon kuuluu metsää. Metsäkiinteistöön voi metsän lisäksi kuulua esimerkiksi rakennuksia, metsittyviä peltoja, avosoita tai rantaviivaa. Myös kasvava puusto kuuluu metsäkiinteistöön. Suomessa on noin 380 000 metsätilaa, joista perheomistuksessa on kolme neljäsosaa ja yhteisomistuksessa neljäsosa. (Metsäkeskus 2012.)

2.1 Maatila-käsite

Metsätalouden verotuksesta puhuttaessa käytetään maatila-käsitettä. Kun tilaan kuuluu metsä- tai maatalousmaata vähintään kaksi hehtaaria, katsotaan se tavallisesti maatilaksi. Kuitenkin esimerkiksi merialueiden saariston vähäpuustoisilla alueilla sekä asema- ja rakennuskaava-alueilla sijaitsevat tilat voivat olla pinta-alaltaan kahta hehtaaria suurempiakin eikä kyse silti välttämättä ole maatilasta. Maatila ei aina muodostu vain yhdestä kiinteistöstä tai määräalasta, vaan siihen voi myös kuulua useampia kiinteistöjä. Yleensä kaikki samassa kunnassa sijaitsevat kiinteistöt katsotaan kuuluvan samaan mautilaan. Silloin, kun tiloja omistetaan perheen kesken tai yhtymänä ja, jos omistussuhteet ovat erilaiset, voidaan tilat katsoa eri mautiloiksi. Sama henkilö voi siis omistaa useampiakin mautiloja. (Jauhiainen 2006, 8-9; Jauhiainen 2008, 8-9; Jauhiainen 2012c, 17.)

Vielä vuonna 2005 metsätalouden veroilmoitukset tehtiin mautilakohtaisesti, mutta vuonna 2006 verotuskäytäntö muuttui siten, että kaikkien mautilojen tiedot täytetään yhdelle 2C-lomakkeelle, vaikka metsänomistaja omistaisi useampiakin mautiloja. Myös maatilat, jotka ovat puolisoiden omistuksessa, katsotaan lähes aina yhdeksi verotuskokonaisuudeksi. Mautilakohtaisena pidetään kuitenkin hankintatyön 125 kuutiometrin verovapautta. (Jauhiainen 2006, 8-9; Jauhiainen 2008, 8-9; Jauhiainen 2012c, 17.)

2.2 Metsänomistajat

Jos mukaan lasketaan metsänomistajien puoliset sekä yhtymien ja perikuntien kaikki jäsenet eli toisin sanoen yhteisomistustilojen osakkaat. Suomessa on lähes miljoona metsänomistajaa eli lähes joka viides suomalainen omistaa metsää. Suomen metsistä yli puolet on yksityisten metsänomistajien omistamia. Metsänomistajat ovat usein perheitä tai omistus siirtyy perheensisäisesti. Noin 90 % metsätiloista saadaan perintönä tai ostetaan sukulaisilta. Tämän vuoksi Suomessa puhutaan perhemetsätaloudesta. Metsätiloihin liittyy usein paljon tunnearvoa, minkä vuoksi ne halutaankin säilyttää suvun omistuksessa eikä myydä vapailla markkinoilla ulkopuolisille. (Rantala 2009, 9-11.) Keskimäärin yksityisellä metsänomistajalla eli henkilö- tai perheomistuksessa, verotusyhtymän tai kuolinpesän omistuksessa oli vuonna 2009 30,1 hehtaaria metsää (Metsäntutkimuslaitos 2010).

Metsänomistajana voi toimia yksi henkilö, puoliset ja avopuolisot, kuolinpesä, verotusyhtymä, yhteismetsä, yhtiö ja muut yhteisetuudet. Metsänomistajan verotus tapahtuu omistusmuodon mukaan.

2.2.1 Yksi omistaja

Silloin kun metsätilalla on vain yksi omistaja, vastaa hän yksin metsätilansa veroista, eikä metsätalouden tulosta voi jakaa mahdollisen aviopuolison kanssa. Metsätalouden alijäämää on mahdollista siirtää myös puolison verotukseen alijäämähyvityksenä. Mikäli metsänomistajalle jää tappiota pääomatulolajista vielä hyvityksen jälkeen, voi metsänomistaja vähentää sen omassa verotuksessaan myöhemmin. (Jauhiainen 2012c, 18.)

2.2.2 Puolisot ja avopuolisot

Aviopuolisoiden tuloja verotetaan erillisverotuksena ja heidän yhteisomistuksessaan olevaa metsätilaa käsitellään verotuksessa samalla tavalla kuin yhtymää. Jos puolisot omistavat useampia metsäkiinteistöjä, metsäkokonaisuudesta muodostetaan verotuksessa yhtymä. Puolisoiden omistusosuus prosenteissa ilmenee veroilmoituslomakkeesta, ja tämän perusteella metsätalouden tulos jaetaan puolisoille. Silloin, kun metsän omistaa yksin vain toinen puolisoista, ei metsätuloa voida jakaa verotettavaksi toisen puolison verotuksesta. Alijäämähyvityksen voi kuitenkin siirtää vähennettäväksi toisen puolison verotuksesta. Jos avoliitossa asuvilla on yhteinen lapsi tai he ovat olleet avioliitossa yhdessä aiemmin, rinnastetaan avoliitto tässä tapauksessa avioliittoon. Avoliitossa olevat metsänomistajat tekevät omat veroilmoituksensa eikä alijäämähyvitystä voi siirtää tehtäväksi toisen puolison verotuksesta. Siinäkin tapauksessa tehdään omat veroilmoitukset metsätiloista, kun toisella avopuolisoista on ollut entuudestaan jo metsää ja tämän jälkeen on hankittu yhteisomistukseen metsää. Metsä, jonka omistajina toimivat avopuolisot yhdessä, on verotuksessa yhtymä. (Hukkanen 2009, 18; Jauhiainen 2012c, 18.)

2.2.3 Kuolinpesä

Kuolinpesä syntyy perinnönjaossa, kun metsänomistaja on kuollut. Kuolinpesän osakkaita ovat perilliset, leski ja mahdolliset testamentinsaajat. Jos eloonjäänyt leski on omistanut yhdessä vainajan kanssa metsäkiinteistön, vain vainajan omistama osuus siirtyy kuolinpesälle. Jos vainajan aviopuoliso on testamentin kautta saanut tilaan hallintaoikeuden, voi hän hallita tilaa siinäkin tapauksessa kun omistusoikeus on rintaperillisillä. Muutenkin leskellä on oikeus pitää kuolinpesä jakamattomana hallussaan, jos rintaperilliset tai testamentti eivät vaadi pesän jakamista. Kun leski saa tilan tuoton, on hän myös tilasta verovelvollinen. (Hukkanen 2009, 19; Jauhiainen 2012c, 19.)

Silloin kun metsätila on kuolinpesän nimissä, on se erillinen verotusyksikkö, mikä tarkoittaa sitä, että kaikki metsätalouden tulot ovat kuolinpesän tuloa ja kuolinpesä on vastuussa maksettavista veroista. Kuolinpesä toimii siis itsenäisesti eikä mahdollista alijäämää tai tappiota

voida siirtää pesän osakkaiden omaan tuloverotukseen. Kulut, mitkä ovat aiheutuneet kuolinpesän metsien hoidosta pesän osakkaille, kirjataan kuolinpesän veroilmoitukseen. Kuolinpesän osakkaiden tulee laatia kuolinpesän metsäveroilmoitus kerran vuodessa. Kaikki kuolinpesää koskevat päätökset tulee tehdä pesän osakkaiden kesken yksimielisesti. Jotta päätöksenteko saataisiin mahdollisimman helpoksi, voidaan laatia yhteishallintasopimus tai valtakirja, joilla valtuutetaan esimerkiksi joku kuolinpesän osakkaista tai jokin muu toimija hoitamaan metsätilan asiat. Mahdollinen kuolinpesän omistuksessa olevan metsätilan tulos jaetaan omistussuosuuksien mukaan osakkaille verottomasti, koska kuolinpesä on jo kertaalleen maksanut mahdolliset verot. (Hukkanen 2009, 19; Jauhiainen 2012c, 19; Metsäkeskus 2012.)

Sen jälkeen kun kuolinpesä jaetaan tai metsät myydään, päättyy kuolinpesän erillinen verovelvollisuuskin. Sen vuoden tulo, kun kuolinpesä on jaettu tai myyty, jaetaan hallinta-aikojen suhteessa verotettavaksi kuolinpesän ja uusien omistajien kesken. Se, joka on omistanut koneet ja rakennukset jakovuoden päättyessä tekee poistot. Kuolinpesän erillinen verovelvollisuus päättyy yleensä perunkirjoitushetkeen, jos kuolinpesään kuuluu vain yksi osakas. (Hukkanen 2009, 19.)

Joissakin tapauksissa voi olla viisainta muuttaa kuolinpesä yhtymäksi tai jakaa kuolinpesän omaisuus osakkaille. Esimerkiksi, jos halutaan myydä määräaloja tai muodostaa erillinen metsäkiinteistö määräalasta, on se helpompaa myydä yhtymästä. Kuolinpesässä tarvitaan jokaisen osakkaan suostumus kaupantekoon, mitä taas yhtymässä ei tarvita. Lisäksi tämä on verotuksellisesti kannattavampaa. (Hukkanen 2009, 19; Jauhiainen 2012c, 19; Metsäkeskus 2012.)

2.2.4 Verotusyhtymä

Verotusyhtymästä puhutaan silloin, kun vähintään kaksi henkilöä on tilan osakkaina, ja jos yhteenliittymän tarkoituksena on tilan hallinta tai viljely. Jos esimerkiksi vanhemmat antavat lapsilleen osan metsätilasta, syntyy verotusyhtymä. Esimerkiksi kaverusten ostama metsä katsotaan yhtymäksi. Verotusyhtymä syntyy myös silloin, kun kuolinpesän omistama metsä jaetaan omistussuosuuksiin. Jos joku kuolinpesän osakkaista lahjoittaa tai myy oman osuutensa metsätilasta henkilölle, joka ei ole kuolinpesän osakkaana, muuttuu kuolinpesä tällöin yhtymäksi. Siinäkin tapauksessa, jos osakas lahjoittaa osuutensa omalle puolisolleen. Kun aviopuolisot omistavat yhdessä metsää ja toinen puolisoista kuolee, siirtyy tila yhtymäverotukseen, paitsi siinä tapauksessa, jos leski saa testamentin kautta tilan hallintaoikeuden tai leski hallitsee omaisuutta jakamattomana kuolinpesänä. Yhtymän osakkaina tällaisissa tapauksissa, joissa omistajina ovat olleet aviopuolisot, olisivat leski sekä vainajan kuolinpesä. (Hukkanen 2009, 19 - 20; Jauhiainen 2012c, 18.)

Kaikki yhtymän metsätaloudessa käytettävät koneet ja laitteet hankitaan jonkun tai joidenkin osakkaiden nimissä, koska yhtymä ei ole erillinen verovelvollinen, eikä näin ollen voi omistaa mitään. Yhtymästä saatu tulos tai tappio jaetaan osakkaiden omistusosuuksien suhteessa. Verotuksessa puun myyntitulot ovat aina yhtymän osakkaalle pääomatuloa, ja muista pääomatu-loista tehtävä vähennys taas tappio-osuutta. Yhtymän osakas vähentää esimerkiksi oman osuutensa yhtymän veloista, sekä yhtymä osuuden ostoon liittyvät velat omassa veroilmoituk- sessaan. Yhtymän osakkaan omaa henkilökohtaista tuloa on yhtymän metsässä tehdyn hankin- tatyön veronalainen osuus. (Hukkanen 2009, 19 - 20; Jauhiainen 2012c, 18.)

2.2.5 Yhteismetsä

”Yhteismetsä on kiinteistöjen yhteinen alue.” Yhteismetsä syntyy silloin, kun esimerkiksi liit- tää oman metsänsä jo olemassa olevaan yhteismetsään, tai yhdistämällä tuttavien omistuk- sessa olevat metsät yhteiseksi metsäksi. Vaikka oman metsäkiinteistönsä liittäisikin yhteis- metsään, omistaa metsänomistaja silti oman metsäkiinteistönsä. Metsäkiinteistö kuuluu vaan osana yhteismetsään. (Kiviranta 2011.) Luovutusvoittoveroseuraamuksia ei aiheudu silloin, kun metsätalous siirretään osaksi yhteismetsää. Varainsiirtoveroakaan ei tarvitse yhteismet- sään liittämistä maksaa. (Jauhiainen 2012c, 81.)

Yhteismetsän osakkaiden ei tarvitse maksaa osuuksistaan veroa, koska yhteismetsä on itsenäi- nen verovelvollinen ja maksaa verot tuloistaan. Vuoden 2012 alusta tuloveroprosentti on yh- teismetsän kohdalla 28 %, ja yksityisen metsänomistajan kohdalla pääomatulon veroprosentti on 30. (Kiviranta 2011.) Yhteismetsät maksavat siis vuoden 2012 tuloksestaan veroa 28 pro- senttia.

Silloin kun metsäomaisuutta on melko paljon, ja sen omistajina on esimerkiksi laaja suku, voi yhteismetsän perustaminen olla järkevää. Jos osakkaina ovat vain muutamat ihmiset, kannat- taa yhteismetsää suunniteltaessa muistaa se, etteivät osakkaat ole oikeutettuja verovapaa- seen hankintatyöhön. (Jauhiainen 2012c, 19 -20, 81)

Yhteismetsän osakkaat voivat vähentää omassa verotuksessaan ainoastaan yhteismetsäosuu- den rahoittamiseksi otetun lainan korkokulut. Muita yhteismetsän toiminnasta aiheutuneita kuluja osakkaat eivät voi vähentää omassa verotuksessaan. (Jauhiainen 2012c, 82.)

Yhteismetsä on velvollinen pitämään kahdenkertaista kirjanpitoa, jonka perusteella laaditaan tilikauden tuloslaskelma ja tase. Lisäksi yhteismetsillä on oltava vähintään kaksi tilintarkasta- jaa. Tilintarkastus voidaan kuitenkin jättää toimittamatta, jos kahden edellisen tilikauden liikevaihto on ollut enintään 200 000 euroa. (Jauhiainen 2012c, 83.)

2.2.6 Yhtiö ja muut yhteisetuudet

Metsän ollessa yhtiömuotoisessa omistuksessa ei metsäomaisuuden hallintaan liity sellaisia veroetuksia kuin muissa omistusmuodoissa eikä esimerkiksi menovarauksia voi tehdä yhtiömuotoisessa omistuksessa olevasta metsästä. (Jauhiainen 2012c, 20.)

Yhteismetsän lisäksi muut yhteisetuudet voivat omistaa metsää. Muilla yhteisetuuksilla tarkoitetaan tiekuntia, jakokuntia, kalastuskuntia ja muita näihin verrattavissa olevia yhteenliittyviä. Yhteisetuuksien verotukseen pätee lähes samat säännöt kuin yhteismetsiinkin, mutta esimerkiksi puukaupasta saadut verohyödyt eivät koske yhteisetuuksia. (Jauhiainen 2012c, 20.)

3 Metsätalouden tulot

Verotuksessa metsätalouden tulot katsotaan osaksi kaikkia pääomatuloja, siksi esimerkiksi metsätilan tappiollinen tulos voidaan vähentää metsänomistajan vuokratuloista (Jauhiainen 2012c, 26). Metsätalouden tulot kertyvät pääomatuloista, kuten esimerkiksi puunmyynnistä saadusta tulosta, ansiotulosta, jota kertyy verovapaan osan ylittävstä hankintatyöstä, maatalouden tuloista, joita ovat esimerkiksi puun jatkojalostuksesta saadut tulot, ja elinkeinotoiminnan tuloista, millä tarkoitetaan esimerkiksi laajamittaisesta jatkojalostuksesta saatuja tuloja. Lisäksi metsänomistajalla voi olla verovapaita tuloja.

3.1 Pääomatulot

Metsätalouden tuloista pääomatuloa on suurin osa. Pääomatuloa kertyy pysty-, hankinta- ja käteiskaupalla myydyistä puusta. Esimerkiksi kaikki myyntitulot, jotka on saatu haloista, tukeista, pylväistä, kannoista, koristehavuista ja joulupuista, ovat metsätalouden pääomatuloa. Valtion varoista maksetut vahingonkorvaukset kuten esimerkiksi tulva- ja hirvivahinkokorvaukset, kuuluvat pääomatuloihin. Jos metsänomistajalla on vapaaehtoinen vahinkovakuutus, voi pääomatuloihin kuuluvia korvauksia saada vakuutusyhtiöltä. Kun yksityinen henkilö aiheuttaa vahinkoa metsätilalle, ja korvaa aiheuttamansa vahingon metsänomistajalle, on tämäkin korvaus metsänomistajan pääomatuloa. (Hukkanen 2009, 26; Jauhiainen 2012c, 21 - 22.)

Tulolähdesiirrot, joilla tarkoitetaan puutavaran siirtoa omaan, elinkeinotoiminnan tai maatalouden käyttöön, katsotaan metsätalouden pääomatuloksi ja näin ollen se on siis verotettavaa tuloa. Jos puut käytetään oman tai esimerkiksi lapsen kesämökin, asunnon tai jonkin muun omassa käytössä olevaan rakennuksen tekoon, verotettavaa tuloa on metsästä otetun puun kantoraha-arvo eli pystyhinta (taulukko 1). Omasta kulutuskäytöstä, kuten esimerkiksi asunnon ja kesämökin lämmityspuista, ei tarvitse maksaa veroa. Silloin, kun puutavaraa käytetään

maatalousrakennusten korjaamiseen ja rakentamiseen, puutavaran käyttö ei ole metsätalouden tuloa, mutta se ei myöskään ole rakennuskuluina vähennettävä. Tätä kutsutaan hiljaiseksi kuittaukseksi. (Hukkanen 2009, 26; Huovinen 2012, 55; Jauhiainen 2012c, 21 – 22.) Seuraavassa taulukossa (taulukko 1) on selvennetty, miten omaan käyttöön otetun puun arvona voidaan käyttää eri puutavaralajien hankintahinnoista johdettuja pystyhintoja, jos muuta selvitystä ei ole.

Mäntytukki	47 €/m ³
Kuusitukki	44 €/m ³
Koivutukki	34 €/m ³
Mäntykuitu	9 €/m ³
Kuusikuitu	9 €/m ³
Koivukuitu	10 €/m ³

Taulukko 1: Maataloudessa käytetyn omasta metsästä otetun puun arvo (Verohallinto 2012d).

Myös sellaisissa tilanteissa puun myyntitulo on metsätalouden pääomatuloa, joissa metsänomistaja on myynyt kiinteistönsä, ja pidättänyt itselleen hallinta- tai hakkuuoikeuden (Verohallinto 2011b, 566).

Maa-ainesten myynnistä saatu tulo on maanomistajan muuta henkilökohtaista pääomatuloa, ellei kyse ole laajamittaisesta toiminnasta, jolloin tulo katsottaisiin elinkeinotoiminnan tuloksi. Muuta pääomatuloa on lisäksi luovutusvoittoverosäädösten mukaan verotettava tulo. (Jauhiainen 2012c, 24.)

3.2 Ansiotulot

Hankintatyön eli puunkorjuun arvo on metsänomistajalle henkilökohtaista ansiotuloa (Jauhiainen 2012c, 23) ja se lisätään työn tekijän palkka- tai eläketuloihin. Hankintatyön veronalainen määrä, eli 125m³ rajan ylittävä osuus, jaetaan kaikkien hankintatyön tekijöiden kesken työpanoksen mukaisessa suhteessa (Ossa 2002, 91). Hankintatyön arvo on saman verovuoden tuloa kuin minä se on tehty (Kiviranta 2002, 115). Hankintatyön arvo voidaan laskea keskimääräisten kiintokuutiometrikohtaisten hintojen avulla (taulukko 2), jos muuta selvitystä ei ole käytössä (Verohallinto 2011, 9). Verottaja vahvistaa verotuksen yhteydessä käytettävät yksikköarvot aina vuosittain (Tuovinen 2012), joten ne on hyvä tarkastaa veroilmoitusta täytettäessä.

	Valmistus €/m ³	Kuljetus €/m ³
Mäntytukki	5,06	2,08
Mäntykuitu	11,71	2,15
Kuusitukki	6,53	2,10
Kuusikuitu	12,25	2,28
Koivutukki	4,82	2,39
Koivukuitu	10,82	2,51
Energiapuu (kokopuu)	7,23	3,92
Halot ja klapit	24,55	2,51
Haketus	4,09	
Hake		2,51

Taulukko 2: Hankintatyön arvo (Verohallinto 2011, 9).

3.3 Maatalouden tulot

Maatila tarkoittaa sellaista itsenäisesti toimivaa taloudellista yksikköä, jolla harjoitetaan maa- tai metsätaloutta (Ossa 2002, 13). Maatalouden tulonlähteitä on monenlaisia ja metsänomistajan on oltava tarkkana, että hän saa oikeuden mukaisen verokohtelun. Jos metsätalouteen kuuluvalla kalustolla tehdään töitä toisen metsässä, on kalustosta saatu korvaus silloin maatalouden tuloa. Mahdollinen työstä maksettu palkka on kuitenkin työntekijän verotettava henkilökohtaista ansiotuloa. Puutavaran jatkojalostuksesta sekä maa-ainesten jatkojalostuksesta ja kuljetuksesta syntyneet tulot ovat maatalouden tuloa, jos toiminta ei ole laajaa. Laaja sivuelinkeino nimittäin verotetaan elinkeinotoiminnan tulona (Jauhiainen 2012c, 24). Puutavaran jatkojalostuksesta saadulla tulolla tarkoitetaan esimerkiksi lankkujen ja lautojen sahauksesta saatuja tuloja. Maataloustulona verotetaan sellaista tuloa, joka on saatu esimerkiksi naapurin metsästä ostetun puun myynnistä. (Hukkanen 2009, 15; Jauhiainen 2012c, 23.) Pellon metsityksestä maksetaan metsänomistajalle tulonmenetyskorvausta, joka on sekin maatalouden tuloa (Huovinen 2012, 55).

Vuokratulot ovat maatalouden veronalaista tuloa. Jos metsänomistaja vuokraa tilaltaan lomamökkejä, metsästys- tai kalastusoikeuksia tai esimerkiksi alueen radiopuhelintukiasemaksi, kerryttävät nämä maatalouden tuloa. Esimerkiksi metsätilan asuinrakennuksesta saatu tulo on maatalouden tuloa. (Jauhiainen 2012c, 23; Verohallinto 2011e.)

Vuoteen 2006 saakka maatalouden tuloa ovat olleet esimerkiksi kannoista, oksista ja joulu-
puista saadut tulot, mutta nykyisin ne verotetaan metsätalouden pääomatulona (Hukkanen
2009, 15).

3.4 Elinkeinotoiminnan tulot

Elinkeinotoiminnalla tarkoitetaan sellaista yksilön tai yhteisön toimintaa, jonka tarkoituksena
on toimeentulon hankkiminen tai voiton tavoittelu. Elinkeinotoiminnasta syntyy verotettavaa
tuloa. Elinkeinotoiminnan tunnusmerkkejä ovat esimerkiksi jatkuvuus, suunnitelmallisuus ja
itsenäisyys. (Secmeter.)

Elinkeinotoiminta on metsä- ja maataloudesta kokonaan erillistä toimintaa. Tällaista toimin-
taa on esimerkiksi laajamittainen puutavaran sahaus ja jatkojalostus sekä toisten tuottamien
tuotteiden myyminen. Elinkeinotoiminnasta saatu tulo on elinkeinotuloa. Verotettavaa metsä-
talouden tuloa on jatkojalostukseen käytetyn puutavaran arvo, joka voidaan vastaavasti vä-
hentää elinkeinotoiminnan verotuksessa. Elinkeinotoimintaa voi olla maa-ainesten, kuten so-
ran, turpeen tai saven myynti. (Hukkanen 2009, 16; Jauhiainen 2012c, 24.) Elinkeinotoimin-
nan tulos lasketaan elinkeinoverolain säännösten mukaan siten, että veronalaisesta tulosta
vähennetään ensin sen hankkimisesta aiheutuneet kulut (Suomen yrittäjät 2010).

3.5 Verovapaat tulot

Metsänomistajan tekemä hankintatyö on verovapaata tuloa siihen asti, kunnes valmistettu tai
kuljetettu määrä ylittää 125 m³. Tämä raja on maatilakohtainen niinpä siis useita maatiloja
omistava metsänomistaja saa korjata jokaiselta maatilaltaan erikseen verovapaasti 125 m³:iin
asti. 125 m³:n verovapaa kiintiö koskee luonnollista henkilöä, hänen puolisoaan ja verovelvol-
lisen vähintään 14-vuotiasta kotona asuvaa lasta. Jos lapsi ei asu kotona, ei hänen tekemästä
hankintatyöstä voida verottaa, paitsi jos hänelle maksetaan hankintatyöstä palkkaa. Kiintiö
koskee yhtäläillä kuolinpesien ja verotusyhtymien osakkaita ja heidän perheitään. Kiintiöön
lasketaan koko perheen tekemät hankintatyöt yhteensä. (Jauhiainen 2012d, 30; Kiviranta
2002, 114 - 115.)

Metsänomistajan omistuksessa olevasta suojelualueesta maksetut korvaukset ovat metsän-
omistajan verovapaata tuloa. Metsästä saa kerätä verottomasti myyntiin luonnonvaraisia mar-
joja, sieniä, käpyjä sekä ravinnoksi tai lääkkeeksi tarkoitettuja kasvinosia. (Huovinen 2012,
55; Jauhiainen 2012c, 24 - 25.) Omasta kulutuskäytöstä ei tarvitse maksaa veroja, joten oman
asunnon ja mökin lämmitykseen otetut puut ovat verovapaita (Huovinen 2012, 55.)

4 Metsätalouden menot ja vähennykset

Kaikki metsätaloudesta aiheutuneet kustannukset ovat verotuksessa vähennyskelpoisia, mutta niistä on oltava tositteet eli kuitti, selvitys tai todistus. Kaikki menot on kirjattava aikajärjestyksessä, ja kaikki tositteet on numeroitava juoksevasti. Kaikki muut kulut vähennetään tavallisesti maksuvuonna paitsi vuosipoistoina tehtävät vähennykset. Ne metsänomistajat, jotka ovat arvonlisäverovelvollisia vähentävät kulut ilman arvonlisäveron määrää, ja ne metsänomistajat, jotka eivät ole arvonlisäverovelvollisia, vähentävät sen summan, jossa on mukana arvonlisävero. (Hukkanen 2008, 24.)

Pelkästä kuitista ei välttämättä ilmene onko ostettu tuote tarpeellinen metsätaloudessa, ja siksi muistiinpanoihin on syytä perustella epäselvissä tilanteissa, miksi kyseinen tuote on tarpeellinen metsätaloudessa. Kaikki metsätalouden kuitit ja verotukseen liittyvä kirjanpito täytyy säilyttää verovuoden jälkeen kuusi vuotta (Verohallinto 2011c).

4.1 Vuosimenot

Vuosimenoina, eli palkkaus- ja matkakuluina sekä muina kuluina, vähennetään kustannukset, mitkä ovat aiheutuneet metsätalouden harjoittamisesta (Jauhiainen 2012b, 25, 27). Muita vähennyskelpoisia vuosimenoja ovat muun muassa metsänhoitomaksu, moottorisahan osto- ja bensakulut, metsäteiden kunnossapitomenot, taimikonhoidosta aiheutuneet kulut, Metsälehdien tilausmaksu, turvavarusteiden hankintakulut ja kurssimaksut (Jauhiainen 2012b, 27; Jauhiainen 2012c, 40; Rantala 2011, 264). Myös toimistokulut, jotka ovat aiheutuneet metsätaloudesta, voidaan vähentää menoina, joko todellisten kustannusten perusteella, tai sitten työhuonevähennyksenä. Työhuonevähennyksen määrä on metsänomistajille 185 euroa vuodessa ja 370 euroa vuodessa maatalouden harjoittajiin verrattavissa oleville päätoimisille maatalousyrittäjille. (Jauhiainen 2012c, 41.) Kaikki metsätalouden harjoittamisesta aiheutuneet kustannukset ovat siis vähennyskelpoisia kuluja, mutta menoista täytyy liittää kuitti, todistus tai selvitys kirjanpitoon (Rantala 2011, 260). Metsätalouden palkkaus- ja matkakuluihin on hyvä tutustua, jotta esimerkiksi kaikki matkakustannukset tulee kirjattua ja vähennettyä.

4.1.1 Palkkauskulut

Jos metsätilalle on palkattu ulkopuolisia työntekijöitä, voidaan metsätalouden tulosta silloin vähentää työntekijöille maksetut palkat sekä luontaisetujen järjestämisen kustannukset. Palkattujen työntekijöiden ostotarvikkeiden hankintamenoiksi on Verohallinnon vuoden 2011 yhtenäistämisoikeuden mukaan arvioitu 5,40 €/päivä, jos yksityiskohtaista selvitystä ei ole saatavilla. Kaikki työsuhteesta aiheutuneet muut kustannukset, kuten esimerkiksi työnantajan sosiaaliturvamaksu, ovat myös vähennyskelpoisia. Oman tai perheenjäsenen, eli aviopuolison tai

samassa taloudessa asuvan lapsen, tekemän työn arvoa ei saa vähentää, ellei kyse ole hankintatyöstä. Vähennyskelpoisia palkkamenoja on yhtymän tai kuolinpesän osakkaalleen maksamat palkat, sekä 15-vuotiaalle tai tätä vanhemmalle omalle lapselle maksetut palkat. Päivärahat ja matkakorvaukset, jotka kuolinpesä tai yhtymä on maksanut osakkailleen, ovat myös palkkakustannuksia. (Hukkanen 2009, 37; Jauhiainen 2012b, 27.)

4.1.2 Matkakulut

Kaikki metsätalolle tehdyt matkat ovat metsänomistajalle vähennyskelpoisia menoja, jos matka liittyy jollakin tapaa metsätalouteen. Metsänomistajan matkakuluissa ei ole omavastuuosuutta toisin kuin palkansaajilla. Metsätalouteen liittyvien matkojen kuluista on hyvä tehdä muistiinpanoja tai pitää esimerkiksi ajopäiväkirjaa (taulukko 3), jossa näkyy matkamittarilukemat, auton käyttäjä, kohde, tarkoitus ja kilometrimäärä. Varsinkin siinä tapauksessa muistiinpanojen pitäminen on erityisen tärkeää, jos metsänomistajan vapaa-ajan asunto sijaitsee metsätalalla, koska niiden avulla pystytään todistamaan, että käynti on ollut tarpeen metsätalouden kannalta. Lisäksi ajopäiväkirjan avulla voidaan selvittää todelliset kilometrikustannukset, joiden perusteella matkakulut voidaan vähentää. Metsätalouteen liittyvän matkan syynä voi olla vaikkapa puu kauppojen teko, metsätalouden tarvikkeiden hankinta, metsäkurssilla käynti sekä esimerkiksi hirvi- tai ukkosvaurioiden tarkastusmatka. Myös esimerkiksi laivalla järjestettävän opintoseminaarin matkakulut ovat vähennyskelpoisia menoja. (Huovinen 2012, 57; Rantala 2011, 262.)

Pvm	Matkan aihe	km
30.1	Lumimyrskyvahinkojen arviointi koti - Metsätila - koti	300
14.3	Veronmaksajien seminaari koti - Helsinki - koti	50
20.5	hakuukohteiden selvitys koti - Metsätila - koti	300
15.6	Klapikoneen hankinta koti - Rautakauppa - koti	20
10.9	Ukkosmyrskytuhojen tarkistus koti - Metsätila - koti	300

Taulukko 3: Selvitys vuoden matkakuluista.

Jos taulukon mukaiset matkat on tehty omalla autolla, vähennys on 0,25 euroa kilometriltä. Vuoden aikana kilometrejä selvityksen mukaan on kertynyt yhteensä 970, joten vähennyksen määrä on silloin 970 km x 0,25 euroa/km eli 242,50 euroa.

Matkasta voi joissakin tapauksissa tehdä päivärahavähennyksen. Muistiinpanoissa tulee tällöin olla matkan kohteen lisäksi matkustukseen käytetty aika (Jauhiainen 2012c, 40). Esimerkiksi metsämessut ovat sellainen matka, josta voi saada päivärahavähennyksen. Yli kuuden tunnin pituisista matkoista vähennys on 12 euroa ja yli kymmenen tuntia kestävästä matkoista 24 euroa. (Jauhiainen 2012b, 27.)

Metsänomistajan on muistettava, ettei esimerkiksi lähisukulaisen matkakuluja metsätilalle voida vähentää ellei niitä ole korvattu matkalaskun, josta selviää matkan syy, ajan kohta ja muut tärkeät tiedot, perusteella. Kuolinpesän ja yhtymän osakkaillekin voidaan maksaa matkakorvauksia matkalaskun perusteella, jolloin vuonna 2012 verovapaan korvauksen enimmäismäärä on 0,45 euroa kilometriä kohden (Jauhiainen 2012b, 27; Jauhiainen 2012c, 38). Matkalaskun perusteella maksetut korvaukset voidaan vähentää palkkausmenoina, ei matkakuluina. (Jauhiainen 2012c, 37.)

Taulukko 4 selventää Verohallinnon ohjeiden mukaiset metsänomistajan käyttämien ajoneuvojen kilometrikohtaiset taksat vuoden 2011 matkakuluista (Jauhiainen 2012c, 37). Ajoneuvojen kilometrikohtaiset taksat vahvistetaan verottajan toimesta vuosittain, joten muutoksia yksikköarvoihin voi tulla vuoden 2012 verotukseen. Jos metsänomistaja esimerkiksi matkustaa omalla autollaan metsätilalleen tarkistamaan vaikka myrskyvahingot ja matkaa tulee sata kilometriä, saa hän silloin vähentää matkakuluina 25 euroa.

Ajoneuvo	€/km
Oma auto	0,25
Moottoripyörä	0,16
Mopo	0,09
Työsuhdeauto	0,20

Taulukko 4: Kilometrikohtaiset taksat.

Jos metsätalouden matkoihin käytetään metsätalouden kalustoon kuulumatonta mönkijää, traktoria tai moottorikelkkaa, kulut vähennetään taulukossa 5 olevien tuntitaksujen perusteella (Jauhiainen 2012c, 37).

Ajoneuvo	€/tunti
Mönkijä	13,50
Traktori	10
Moottorikelkka	11

Taulukko 5: Tuntikohtaiset taksat.

4.2 Metsävähennys

Metsäpalstojen, jotka on hankittu 1.1.1993 tai sen jälkeen, tuloista voidaan tehdä metsävähennyksiä tiettyjen ehtojen mukaan. Metsäpalsta tulee olla hankittu vastikkeellisesti eli esimerkiksi ostamalla tai vaihtamalla, jotta olisi oikeus metsävähennykseen. Sellaisessa tapauksessa, jossa metsä on saatu ilman vastiketta vaikkapa perintönä, ja edellisellä omistajalla on ollut oikeudet metsävähennykseen, voi metsän tuloista edelleen tehdä metsävähennyksiä. Edellyttäen kuitenkin, että metsävähennyspohjaa on vielä jäljellä. Metsävähennykseen oikeuttavia tuloja ovat puunmyyntitulot, vakuutuskorvaukset ja omaan käyttöön otetun puun arvo. (Rantala 2011, 261.)

Metsävähennyspohja toimii metsävähennyksen määrän perustana. Metsävähennyspohja taas on 60 prosenttia metsätilan hankintahinnasta, joka sisältää kaikki kaupasta aiheutuneet kulut. Esimerkiksi metsätila, jonka hankintahinta on ollut 100 000 euroa, oikeuttaa 60 000 euron metsävähennyspohjaan. Metsävähennyksen määrä ei saa vuosittain ylittää 60 prosenttia verovuonna saaduista metsätuloista. Metsävähennyksen määrän on kuitenkin oltava ainakin 1500 euroa. Metsästä saatuja tuloja tulee olla siis vähintään 2500 euroa verovuodelta ($0,6 \times 2500$ euroa = 1500 euroa), jotta metsävähennys voidaan hyödyntää. Metsävähennys on omistaja-kohtainen eikä tilakohtainen. Jos metsänomistaja omistaa useampia metsätiloja lasketaan kaikkien tilojen metsävähennyspohjat yhteen, josta metsänomistajan metsävähennyskelpoisilta tiloilta saadut tulot voidaan sitten vähentää. (Jauhiainen 2012c, 58 - 59; Rantala 2011, 261 - 262.)

4.3 Meno- ja tuhovaraus

Menovarauksella tarkoitetaan sitä, että metsätalouden tuloista siirretään osa tuloutettavaksi vasta seuraavina vuosina, ja näin ollen siirretään myös verojen maksua eteenpäin. Koska metsätaloudessa ei kerry välttämättä tuloja joka vuosi, mutta kuluja on vuosittain, menovarauksen avulla voidaan kattaa tulevien vuosien menoja. Menovarauksen teko on yleensä järkevää, mutta mahdolliset tulevat veromuutokset kannattaa ottaa huomioon. Jos on esimerkiksi tiedossa verokorotuksia, kannattaa tehdyt menovaraukset tulouttaa silloin, kun veroprosentti on

vielä pienempi. Menovarausta ei välttämättä tarvitse tehdä, jos metsänomistaja ei sitä tahdo, koska kulut saa vähennetyksi alijäämähyvityksenkin kautta, jos tuloja ei ole. (Huovinen 2012, 58; Jauhiainen 2012c, 54.) Kuolinpesillä menovarausten teko on tarpeellinen, koska kuolinpesillä ei ole mahdollisuutta vähentää kuluja alijäämähyvityksen kautta.

Menovarausten määrä on korkeintaan 15 prosenttia metsävähennyksen jälkeen jäljelle jäävästä metsätalouden veronalaisesta pääomatulosta. Menovaraus tulee käyttää entisten Oulun ja Lapin läänien alueella seuraavan kuuden vuoden aikana, ja neljän seuraavan vuoden aikana muualla maassa. Eli esimerkiksi vuoden 2012 verotuksessa täytyy tulouttaa menovaraus, joka on tehty vuoden 2008 verotuksessa. (Huovinen 2012, 58.)

Tuhovarauksella tarkoitetaan sellaista varausta, jonka avulla metsätuhosta saatava korvaus siirretään metsätalouden tuloksi vasta myöhempinä vuosina (Huovinen 2012, 58). Tuhovaraus tulee menovarausten tapaan käyttää neljän tai kuuden seuraavan vuoden aikana, riippuen sijainnista. Tuhovarausten määrälle ei ole rajoitusta, vaan sen voi tehdä tuhoutuneen metsän uudistamiseen tarvittavan määrän mukaan. Muistiinpanoihin täytyy tällöin liittää jonkin luotettavan tahon, kuten metsänhoitoyhdistyksen, tekemä arvio siitä, kuinka paljon metsätuhojen korjaus tulee maksamaan. (Hukkanen 2009, 36.)

4.4 Tappion vähentäminen

Metsätalouden menojen ollessa tuloja suuremmat, metsätalous jää tappiolle. Metsätaloudesta syntynyt tappio vähennetään tavallisesti muista saman vuoden aikana kertyneistä pääomatuloista, kuten esimerkiksi vuokratuloista, osinkotuloista tai rakennuksista saadusta luovutusvoitosta (Hukkanen 2009, 54). Jos metsänomistajalla ei ole riittävästi tai ollenkaan pääomatuloja, syntyy alijäämä, joka vähennetään alijäämähyvityksen kautta ansiotulojen verotuksesta (Huovinen 2012, 58).

Koska pääomatulot ja metsätalouden tappio ovat henkilökohtaisia, tappiota ei voi siirtää puolison verotuksesta vähennettäväksi paitsi alijäämähyvityksen kautta. Jos metsätaloudessa on useampia omistajia, jaetaan pääomatulo tai tappio osakkaiden verotuksessa vähennettäväksi heidän omistusosuuksien perusteella. Poikkeuksena tälle on kuolinpesä, jonka osakkaiden verotuksessa ei voi vähentää kuolinpesälle aiheutunutta tappiota, koska kuolinpesä on itsenäinen verovelvollinen. Kuolinpesän metsätaloudesta aiheutunut tappio voidaan vähentää siis vain kuolinpesän verotuksessa. (Hukkanen 2009, 55.)

Metsätaloudesta tullut tappio on kokonaan pääomatuloista vähennyskelpoinen, koska pääomatuloista tehtäville vähennyksille ei ole säädetty ylärajaa. Jos vähennys täytyy tehdä alijäämähyvityksenä, koska pääomatulot eivät riitä kaikkiin vähennyksiin, on sen määrä enintään 1400

euroa henkilöä kohden. Puolisoilla alijäämähyvityksestä tulee kaksinkertainen eli 2800 euroa, ja myös alaikäisistä lapsista alijäämähyvityksen määrää korotetaan. (Hukkanen 2009, 56.)

Mikäli metsätalouden tappiollista tulosta ei voida vähentää muista pääomatuloista eikä ansio-
tulojen verosta alijäämähyvityksenä, vahvistetaan vähentämättä jäänyt osa pääomatulolajin
tappioksi. Pääomatulolajin tappion voi vähentää kaikista pääomatuloista seuraavan kymme-
nen vuoden aikana. (Verohallinto 2011, 9.) Voisi olettaa, että kuolinpesillä syntyy vahvistettu
pääomatulolajin tappio herkemmin kuin esimerkiksi yksityisillä metsänomistajilla, koska ku-
linpesä on itsenäinen verovelvollinen, eikä näin ollen tappiota voida vähentää kuolinpesän
osakkaan omasta henkilökohtaisten tulojen verosta alijäämähyvityksenä. Etenkin kuolinpesän
tulee pitää huoli siitä, että metsätaloudesta syntyy kymmenen vuoden aikana esimerkiksi
puun myyntituloja, joista vahvistettu pääomatulolajin tappio voidaan vähentää, ettei vähen-
nys jäisi käyttämättä.

4.5 Poistot

Tavallisesti kulut vähennetään maksuvuonna, mutta suurempien hankintojen kustannukset
vähennetään vuosipoistoina laite- tai hankekohtaisesti. Tällaisia suurempia hankintoja ovat
pitkäaikaiset koneet, rakennukset, metsäteiden rakentamisesta ja kunnostusojista aiheutu-
neet kustannukset. Vuosittain koneista ja laitteista voi poistaa enintään 25 prosenttia, ja seu-
raava poisto tehdään aina laitteen tai koneen menojäännöksestä. (Rantala 2011, 260.) Jos
laite on maksanut esimerkiksi 10 000 euroa, voidaan siitä ensimmäisenä vuonna poistaa enin-
tään 2500 euroa, jolloin menojäännökseksi jää 7500 euroa. Seuraavana vuonna poisto voi olla
enintään 25 prosenttia 7500 eurosta eli 1875 euroa. Menojäännös on tällöin 5625 euroa.

Metsäteiden rakentamisesta ja kunnostusojituksista aiheutuneista kuluista voidaan poistaa
vuosittain 15 prosenttia. Rakennusten poiston määrä riippuu rakennuksen käyttötarkoitukses-
ta. Niin sanottujen kevyiden rakennusten, kuten taukotupien, kohdalla poistot tehdään 20
prosentin mukaan, ja muissa metsätalouden rakennuksissa vuosipoiston määrä on kymmenen
prosenttia. Asuin- tai toimistorakennuksen poisto tehdään kuuden prosentin mukaan. Koko
menojäännös voidaan poistaa kerralla, jos sen arvo on alle 200 euroa. (Rantala 2011, 260.)

Jos metsätalouden laitteita ja koneita käytetään metsätalouden lisäksi maataloudessa tai yk-
sityiskäytössä, tulee laitteiden ja koneiden käytöstä pitää erillistä ajo- tai käyttöpäiväkirjaa.
Ajo- tai käyttöpäiväkirjan avulla voidaan erotella laitteen metsätalouden käyttö esimerkiksi
yksityiskäytöstä, mikä helpottaa vähennysten määrän selvittämistä. Vähennyskelpoisia kuluja
ovat vain ne kustannukset, jotka ovat aiheutuneet maa- ja metsätalouden käytöstä. (Rantala
2011, 260.)

5 Metsätalouden verotus

Metsätalouden verotukseen liittyy monia erilaisia veroja, jotka metsänomistajan täytyy tietää. Tämän luvun tarkoituksena on selventää, mistä metsän verotus koostuu, ja minkä tulon lähteenä tulot verotetaan.

5.1 Henkilöverotus

Luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien tulot jaetaan tuloverotuksessa kahteen eri tulolajiin. Tulot voivat olla, joko pääomatuloa tai ansiotuloa. Esimerkiksi palkkatulot ja eläketulot ovat ansiotuloa, kun taas esimerkiksi puunmyyntitulot, osinkotulot ja vuokratulot ovat pääomatuloa. Jokainen joutuu maksamaan veroja omista tuloistaan riippumatta perheen koosta tai siviilisäädystä. (Valtiovarainministeriöä; Valtiovarainministeriöb; Valtiovarainministeriöc.) Tuloa verotetaan sen mukaan kuuluuko se ansiotuloihin vai pääomatuloihin.

Metsänomistajalle voi kertyä ansiotuloja ja pääomatuloja maatalouden tulolähteestä, elinkeinotoiminnan tulolähteestä ja henkilökohtaisten tulojen lähteestä. Metsänomistaja voi siis saada tuloja kaikista mahdollisista tulonlähteistä. Metsätalous ei voi kuulua maatalouden tulolähteeseen, mutta elinkeinotoiminnan tulolähteeseen voi. Useimmiten se kuitenkin kuuluu henkilökohtaisten tulojen lähteeseen, ja tällöin metsätalouden tulot verotetaan pääomatulona. Poikkeuksena on verovapaan määrän ylittävä osuus hankintatyöstä, joka on metsänomistajan ansiotuloa. (Jauhiainen 2012c, 12.) Kaikkien tulolähteiden tulos lasketaan erikseen, mutta luonnollisen henkilön ja kuolinpesän verotuksessa eri tulolähteiden tuloja ja tappioita voidaan yhdistää, jos verovelvollinen sitä vaatii (Jauhiainen 2012c, 13).

5.2 Metsän verot

Metsätalouden verot määräytyvät useiden eri verolakien perusteella, koska ei ole olemassa erillistä metsäverolakia. Perusteet metsäverotukseen tulevat tuloverolaista, arvonlisäverolaista sekä perintö- ja lahjaverolaista. Verohallinto päättää verovapaiden korvausten määrät, joten ne vaikuttavat myös metsäverotukseen. (Jauhiainen 2012c, 14.) Metsänomistajan tulee itse pitää huoli varsinkin menojen ilmoittamisesta veroilmoituksessa, koska verottaja ei tiedä kaikkia metsätalouden kuluja, ja tällöin osa vähennyksistä saattaisi jäädä hyödyntämättä (Jauhiainen 2008, 5). Metsään liittyviä veroja ovat muun muassa puun myyntitulojen verot, arvonlisäverot, kiinteistöverot, luovutusvoittoverot ja metsänhoitomaksu.

5.2.1 Puun myyntitulojen verotus

Metsätalouden pääomatuloja ovat kaikki puunmyynnistä ja muun muassa vakuutuskorvauksista saadut tulot. Kaikki tukit, halot, hakkeet, koristehavut, joulupuut ja pylväät, jotka myydään omasta metsästä, ovat puun myyntituloja eli siis verotettavaa pääomatuloa. Yleensä puukaupat tehdään pysty-, hankinta- tai käteiskauppana. Kokonaan puunmyyntituloa on pystykaupasta saatu tulo kun taas hankinta- ja käteiskaupassa lopulliseen hintaan, jonka ostaja puista maksaa, sisältyy puun kaadosta ja kuljetuksesta maksettava korvaus. Jos puun ostaja järjestää itse ostamansa puutavaran hakkuun ja kuljettamisen, eli toisin sanoen hankintatyön, tarvitsemaansa paikkaan, kutsutaan kauppa silloin pystykaupaksi. Hankintakaupaksi kutsutaan kauppa, jossa metsänomistaja eli myyjä, toimittaa ostajalle sovitut puut sovittuun paikkaan ja sovittuna aikana. Puun käteiskauppa on sellaista kauppa, jossa ostajalle myydään puutavaraa ilman etukäteen tehtyä sopimusta. Käteiskaupassa myyntihintaan sisältyy korvaus myydystä puusta sekä myös kuljetuksesta ja puutavaran valmistamisesta. Hankinta- ja käteiskaupassa puunmyyntitulo voi olla kokonaan metsätalouden pääomatuloa vain siinä tapauksessa, jos hankintatyön, eli puutavaran hakkuun ja kuljetuksen, tekee joku ulkopuolinen henkilö tai vaikkapa metsänhoitoyhdistys. Siinä tapauksessa, jos metsänomistaja suorittaa itse hankintatyön, hankintatyön arvo vähennetään puun myyntituloista. Metsätalouden pääomatuloksi jää näiden erotus. Käteiskaupassa se ajankohta, jolloin puutavara annetaan ostajalle ja tehdään luovutusasiakirja, on kaupantekohetki. Pystykaupassa ja hankintakaupassa kaupantekohetki on se hetki kun kaupakirja allekirjoitetaan. (Verohallinto 2012c.)

Pääomatuloveroprosentti, jonka mukaan muun muassa puunmyyntituloa verotetaan, on vuonna 2012 30 %, kun se vielä vuonna 2011 oli 28 %. Pääomatulojen määrän ollessa vielä menojen vähennysten jälkeenkin yli 50 000 euroa, veroprosenttina käytetään 32 rajan ylittävältä osalta. Metsätaloudesta syntyvät kulut taas saa vähentää metsätalouden pääomatuloista. Silloin, kun metsätaloudessa on enemmän tuloja kuin menoja, syntyy pääomatuloa, josta täytyy maksaa veroa. Silloin taas kun menoja on enemmän kuin tuloja syntyy alijäämää. Alijäämä taas voidaan vähentää alijäämähyvityksenä metsänomistajan tuloista. Metsätalouden tuloksen ollessa alijäämäinen, tehdään alijäämähyvitys suoraan veroista. Alijäämähyvityksen suuruus vuonna 2012 on 30 % pääomatulojen alijäämästä. Alijäämähyvityksen määrä on siis pääomatulojen veroprosentin suuruinen osuus. Alijäämähyvityksen enimmäismäärä on 1400 euroa, jos kyse on yksinäisestä henkilöstä ja kaksinkertainen eli 2800 euroa, jos kyseessä on puoliso. Lisäksi yhdestä lapsesta enimmäismäärää korotetaan 400 eurolla ja kahdesta tai useammasta lapsesta hyvityksen lisäys on 800 euroa. Alijäämähyvitys voi siis olla enintään 3600 euroa. Ensisijaisesti lapsikorotuksen saa se puoliso, jonka valtion tulovero on suurempi, elleivät puoliso itse vaadi toisin. Sellaisissa tapauksissa, joissa alijäämää ei voida vähentää kokonaan, syntyy pääomatulolajin tappio. Tappion voi vähentää pääomatuloista seuraavan kymmenen vuoden aikana. Koska esimerkiksi kuolinpesä on itsenäinen verovelvollinen, eikä sen alijäämää

voida siirtää osakkaiden verotukseen, syntyy kuolinpesälle usein tällainen tilanne, jossa alijäämää ei voida kokonaan vähentää, koska pesällä ei ole ollut verovuonna tuloja. Silloin kun pesällä ei ole ollut tuloja ei ole voitu tehdä vähennystäkään. (Jauhiainen 2012c, 15; Rantala 2011, 259; Verohallinto 2012a.)

5.2.2 Kiinteistöverotus ja luovutusvoittoverotus

Kiinteistöveroa maksetaan kunnalle rakennuksista ja tonteista. Kiinteistöveron määrä vaihtelee kunnittain 0,60 - 1,35 % välillä, ja vakituisen asuinrakennuksen veroprosentti voi kiinteistöverolain mukaan vaihdella 0,32 - 0,75 % välillä. Kiinteistöveroa menee metsäpalstalla sijaitsevasta kesämökistä, autiotilan rakennuksista ja tonttimaasta. Metsänomistajan, joka omistaa rakennuksettomaa metsäpalstaa, ei tarvitse maksaa kiinteistöveroa. Verotusarvona metsätalouden rakennuksissa käytetään jäljellä olevaa poistamatonta menojäännöstä. Kiinteistöveroa ei mene enää sen jälkeen, kun koko rakennuksen arvo on poistettu. Kiinteistövero, joka maksetaan metsätalouden rakennuksista ja tontista, on metsätalouden vähennyskelpoinen meno. (Jauhiainen 2012c, 15 -16; Rantala 2011, 258.) Jos rakennusta käytetään muuhunkin kuin metsätalouden harjoittamiseen, voidaan verotuksessa vähentää vain se osuus, mitä käytetään metsätaloudessa (Huovinen 2012, 57).

Luovutusvoitolla tarkoitetaan myyntivoittoa, joka saadaan omaisuuden myynnistä. Luovutusvoittoa voi syntyä esimerkiksi kesämökin, metsäpalstan tai koneiden myynnistä. (Jauhiainen 2012c, 16.) Omaisuuden luovuttaminen muuta vastiketta kuin rahaa vastaan pidetään myös luovutusvoittona, jolloin siitä on maksettava luovutusvoittoveroa (Verosuunnittelu). Luovutusvoitto katsotaan pääomatuloksi eli sen veroaste on 30 % vuonna 2012. Luovutusvoittoveroa ei tarvitse maksaa, jos kaupat maa- ja metsätalouskiinteistöistä tehdään lähisukulaisten välillä. (Rantala 2011, 258.) Jos luovutuksesta syntyy luovutustappiota, voidaan se tietyin edellytyksin vähentää verotuksessa (Verosuunnittelu).

5.2.3 Metsänhoitomaksu

Metsänhoitoyhdistyksen tarkoituksena on edistää metsäpolitiikan yleisiä päämääriä, kuten esimerkiksi metsänomistajien harjoittaman metsätalouden kannattavuuden parantaminen, ja auttaa metsänomistajia saavuttamaan omat tavoitteensa metsätaloudessaan. Metsänhoitoyhdistyksillä on oikeus kerätä metsänomistajalta veroluonteista metsänhoitomaksua yllä mainittujen yhteiskunnallisten tehtäviensä vuoksi. Veroluonteista metsänhoitomaksu on sen takia, kun valtio perii sen metsänomistajalta, mutta lopulta maksu menee kuitenkin sen alueen metsänhoitoyhdistykselle, jonka piiriin metsätila kuuluu. (Hukkanen 2009, 58.)

Metsänhoitomaksu on metsäverotuksessa vähennyskelpoinen maksu. Metsänhoitomaksuun kuuluu metsänomistajakohtainen perusmaksu sekä hehtaarikohtainen maksu, jotka maksetaan metsätalouteen käytettävästä maasta. Maa- ja metsätalousministeriö määrittää Metsäntutkimuslaitoksen tietojen perusteella vuosittain perusmaksun, jonka määrä on 70 prosenttia koko maan kolmen edellisen vuoden puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettisestä keskiarvosta. Perusmaksun määrä on kaikkialla Suomessa sama. Perusmaksun tarkoituksena on, että jokaisella metsänomistajalla on mahdollisuus saada yleistä metsätaloudellista tietoa sekä palveluita. Hehtaarikohtaisen maksun suuruudesta metsänhoitoyhdistys voi päättää, mutta lain määrittämää hehtaarikohtaista ylärajaa maksu ei voi ylittää. Suomi on jaettu neljään vyöhykkeeseen, joiden perusteella hehtaarikohtainen yläraja määritetään. Hehtaarikohtaisen maksun määrä ei saa ylittää vyöhykkeelle määrättyä ylärajaa, joka ensimmäisellä vyöhykkeellä on 11 prosenttia edellä mainitusta aritmeettisestä keskiarvosta. Neljännellä vyöhykkeellä hehtaarikohtaisen maksun yläraja on 1,5 prosenttia aritmeettisestä keskiarvosta. Laissa on myös määrätty omistajakohtainen yläraja, jonka perusteella metsänomistaja joutuu maksamaan enintään aiemmin mainitun keskihinnan 30 kertaisen määrän hehtaarikohtaista maksua. Metsänhoitomaksua ei määrätä, jos metsämaata on Pohjois-Pohjanmaalla ja Kainuussa alle seitsemän hehtaaria, Lapin läänissä alle 12 hehtaaria ja muualla maassa alle neljä hehtaaria. Myöskään sellaisilta metsämailta, jotka kuuluvat suojametsäalueeseen tai luonnonsuojelualueeseen ei peritä metsänhoitomaksua. (Hukkanen 2009, 58; Jauhiainen 2012c, 16; Kiviniemi 2004, 616, 626 – 627.) Siinä tapauksessa, jos metsätilanomistajalla on metsäalan koulutus, tai metsän hoidosta vastaa metsäalan ammattilainen, metsänhoitomaksusta voi anoa metsäkeskukselta vapautusta (Jauhiainen 2012c, 16).

5.3 Metsätalouden arvonlisäverotus

Metsänomistajalle arvonlisävero ei oikeastaan ole veroa, vaan läpikulkuerä, jonka maksamisesta metsänomistajalle vastaa puun ostaja ja metsänomistaja taas tilittää sen valtiolle. Puunmyyjä lisää siis puunmyyntihintaan 23 % suuruisen arvonlisäveron, jonka ostaja maksaa. Metsänomistaja saa valtiolta takaisin arvonlisäverot, jotka hän on maksanut ostaessaan metsätalouteen tarvikkeita tai käyttäessään metsätalouteen liittyviä palveluita. Jos metsänomistaja on saanut verovuoden aikana puukaupasta enemmän alv-veroja kuin mitä hän on maksanut hankinnoistaan valtiolle, maksetaan erotus valtiolle. Saadusta alv-summasta siis vain vähennetään maksetut verot. Verot merkitään palautettavaksi, jos maksettuja veroja on enemmän kuin saatuja. Tällainen tilanne syntyy esimerkiksi silloin kun metsänomistaja ei ole verovuonna myynyt puuta lainkaan, mutta on kuitenkin tehnyt metsätalouteen liittyviä hankintoja. Valtio maksaa maksetut arvonlisäverot seuraavana vuonna takaisin metsänomistajalle. Arvonlisäveroista ei siis koskaan synny kuluja metsänomistajalle. (Jauhiainen 2012c, 15; Metsänhoitoyhdistys 2011; Rantala 2011, 258.)

5.3.1 Arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinti

Metsänomistaja voi hakeutua arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, jos hän niin haluaa. Pakollista se on kuitenkin sellaisille metsänomistajille, joiden metsätalouden tulot, muun muassa puun myynnistä saadut tulot, ylittävät 8500 euroa vuodessa (Metsänhoitoyhdistys 2011). Metsänomistaja ilmoittautuu arvonlisäverovelvolliseksi rekisteriin Y-lomakkeella. Y-lomakkeita on kaksi erilaista; Y3-perustamisilmoitus (liite 3) ja Y6-muutosilmoituslomake (liite 4). Y3-perustamisilmoitusta käyttää sellainen metsänomistaja, jolla ei ole vielä Y-tunnusta. Y6-muutosilmoituslomake taas on tarkoitettu sellaiselle metsänomistajalle, jolla on jo käytössään Y-tunnus. (Verohallinto 2011a.)

Ilmoittautuminen tulee tehdä ennen kuin verollinen toiminta aloitetaan. Jos arvonlisäverovelvollinen toiminta lopetetaan, tulee siitä tehdä ilmoitus Y6-lomakkeella Verohallinnolle. (Verohallinto 2011a.) Metsänomistajalle arvonlisäverovelvolliseksi ilmoittautumisen hyöty syntyy tehtävien metsätalouden hankintojen arvonlisäverojen kautta, koska maksetut arvonlisäverot saadaan valtiolta takaisin (Metsänhoitoyhdistys 2011).

5.3.2 Ilmoitus- ja maksuvelvollisuus

Arvonlisäverovelvollisen metsänomistajan on ilmoitettava kausiveroilmoituksella (liite 2) arvonlisäveron tiedot kalenterivuosittain. Poikkeuksena yhteismetsät ja yhtiömuotoisessa omistuksessa olevat metsät, jotka kuuluvat useimmiten arvonlisäverotuksessa kuukausimenettelyn piiriin. Kuukausimenettelystä voi kuitenkin hakeutua neljännesvuosimenettelyyn tai vuosimenettelyyn, jos liikevaihto on pieni. Vuosimenettelyyn voi hakeutua liikevaihdon ollessa alle 25 000 euroa. Neljännesvuosimenettelyn piiriin voi hakeutua silloin kun liikevaihto on 25 001 ja 50 000 euron välillä. (Jauhiainen 2012c, 82; Rosbäck.) Kausiveroilmoitus on jätettävä helmikuun loppuun mennessä, niinpä esimerkiksi vuonna 2012 kausiveroilmoituksen viimeinen jättopäivä oli 29.2. Kausiveroilmoitus on siis jätettävä samaan aikaan kuin arvonlisäverovelvolliset palauttavat veroilmoituksenkin. (Jauhiainen 2012a, 32.) Arvonlisävero tehdyistä myynneistä on myös maksettava verotilille vuosittain (Verohallinto 2012b). Jos arvonlisäverovelvollinen on hakeutunut kalenterivuotta lyhyempään ilmoitusjaksoon, voi maksut ja ilmoitukset tehdä joko kuukausittain tai neljännes vuosittain. Tilitettävän veron määrän saa selville vähentämällä myyntien verosta ostojen verot. (Verohallinto 2012b.)

Yritysten ja arvonlisäverovelvollisten alkutuottajien, eli muun muassa metsänomistajien, käytössä on ollut vuodesta 2010 lähtien verotili. Verotili on sellainen tili, jolla näkyvät kaikki oma-aloitteisesti käsiteltävät, maksettavat ja palautettavat maksut. Muun muassa arvonlisävero on maksu, joka kuuluu verotilille. Verotili ei kuitenkaan ole tavallinen tili, jonne rahat jäisivät pidemmäksi aikaa, vaan lopulta esimerkiksi arvonlisäverojen palautukset makse-

taan metsänomistajan omalle tilille. Tehdyt suoritukset näkyvät kuitenkin myös verotilillä. Arvonlisäverot on maksettava viimeistään helmikuun loppuun mennessä, mutta saatuja arvonlisäveroja voi maksaa verotilille jo ennakoon. Ennakoon maksetuille arvonlisäveroille maksetaan pientä korkoa viimeiseen viralliseen maksupäivään eli helmikuun loppuun saakka. (Jauhiainen 2012a, 32 - 33.)

Jos verotilille on kirjattu enemmän vähennettäviä veroja kuin maksettavia, palauttaa verottaja metsänomistajalle erotuksen veroilmoituksen käsittelyn jälkeen. Palautettava summan jäädessä alle 20 euron, ei rahoja palauteta metsänomistajalle vaan ne jäävät tilille. Lisäksi on mahdollista asettaa itse verotilille raja, jonka alle jääviä rahoja ei palauteta. (Jauhiainen 2012a, 32 - 33.)

5.3.3 Lopettamisilmoitus

Metsätalouden harjoittamisen loppuessa esimerkiksi perinnönjaon tai metsätilan myynnin takia, verohallinto poistaa metsänomistajan arvonlisäverovelvollisten rekisteristä. Verohallinto poistaa metsänomistajan arvonlisäverovelvollisten rekisteristä sen päivän mukaan, kun verollinen toiminta on todellisuudessa lopetettu. Poistaminen tapahtuu muutos- ja lopettamisilmoituksen eli yksityisellä alkutuottajalla Y6-lomakkeen perusteella. Metsänomistaja voi lopettamisilmoituksella poistaa itsensä arvonlisäverovelvollisten rekisteristä siinäkin tapauksessa, jos hän ei pidä tarpeellisena rekisterissä oloa. (Hukkanen 2003, 33.)

Lopettamisajankohdan ei tarvitse välttämättä olla tilan myyntipäivä. Jos metsänomistajalle on esimerkiksi tulossa myydystä puusta maksuja vielä tilan myynnin jälkeenkin, kannattaa lopettamisilmoitus tehdä kun kaikki maksut on varmasti saatu. (Jauhiainen 2012c, 78.)

6 Metsätalouden muistiinpanot/ kirjanpito

Verovelvollinen, joka harjoittaa metsätaloutta muutoin kuin elinkeinotoimintana, ja joka ei ole kirjanpitovelvollinen, on 18.12.1995 annetun lain (Laki verotusmenettelystä 1558/95) perusteella velvollinen pitämään sellaisia muistiinpanoja, joista selviää kaikki verotuksessa tarvittavat tiedot. Muistiinpanoista ja niihin liitettävistä tositteista tulee selvitä kaikki metsätalouden tulot ja menot. Arvonlisäverovelvolliset metsänomistajat kirjaavat arvonlisäveron erikseen ja tulot ja menot siis ilman arvonlisäveroa. Ne metsänomistajat, jotka eivät ole arvonlisäverorekisterissä, eivät erittele tuloja ja menoja arvonlisäverosta, vaan kirjaavat tapahtumat arvonlisäveroineen. (Rantala 2009, 90.)

Jos metsänomistaja tekee arvonlisäveroilmoituksen kuukausittain tai neljännesvuosittain, tulee hänen kirjata kaikki arvonlisäveroon vaikuttavat liiketapahtumat kuukausikohtaisesti. Ar-

vonlisäveroilmoitus on jätettävä kohdekautta seuraavan toisen kuukauden 12. päivään mennessä eli esimerkiksi tammikuun arvonlisäveroilmoitus on siis jätettävä maaliskuun 12. päivään mennessä. (Verohallinto 2011d.)

6.1 Muistiinpanojen kirjaus

Muistiinpanot kirjataan aikajärjestyksessä ja ne on numeroitava juoksevasti (Kiviranta 2002, 58). Numeroinnin ja kirjauspäivämäärän on vastattava menosta tai tulosta saatua tositetta, kuten esimerkiksi kuittia (Rantala 2009, 90). Tositteissa ja laskuissa täytyy näkyä kaikki tarpeellinen tieto, esimerkiksi kuitti, jossa näkyy ostettu tuote ja sen hinta, ei riitä. Siinä täytyy näkyä muun muassa päivämäärä, maksun kohde ja hinta sekä arvonlisäveron määrä (Hukkanen 2009, 126). Kaikki tositteet ja lisäselvitykset, jotka koskevat toiminnan tuloja tai menoja, täytyy säilyttää muistiinpanojen yhteydessä, ja muistiinpanoja liitteineen tulee säilyttää kuusi vuotta verovuoden päättymisestä laskien (Verohallinto 2010, 4 - 5). Vuoden 2012 muistiinpanot täytyy siis säilyttää vuoden 2018 loppuun saakka.

Muistiinpanot voi tehdä tavalliselle ruutupaperille, mutta tietokoneen laskentaohjelman, muistiinpanokirjan tai -lomakkeen tai verkkopalvelun avulla saa tehtyä selkeät muistiinpanot. Muistiinpanoihin liitettjä tositteita ei laiteta veroilmoitukseen, mutta metsänomistajan on kuitenkin oltava valmis toimittamaan muistiinpanot verottajalle, jos hän näin vaatii. (Rantala 2009, 90.)

Metsätalouden muistiinpanoissa on lisäksi selvitettävä erikseen verohallinnon tekemän päätöksen mukaan seuraavat asiat:

1. Selvitys puutavaran arvosta, joka on otettu maatalouteen, elinkeinotoimintaan tai omaan yksityiskäyttöön.
2. Selvitys metsätalouden vuosimenoista, jotka on eritelty työntekijöiden palkkauksesta aiheutuneisiin menoihin, matkakuluihin ja metsätalouden muihin vuosimenoihin.
3. Menovarauksen ja tuhovarauksen käyttämisestä ja tekemisestä on oltava selvitys.
4. Metsävähennyksen perusteesta ja sen käytöstä on oltava tilakohtaiset selvitykset.
5. Kaluston, koneiden ja laitteiden, rakennusten sekä metsäteiden ja metsäojien hankintamenosta, poistosta ja menojäännöksestä on oltava selvitys muistiinpanokirjassa.
6. Selvitys siitä, miten metsätien rakentamismeno jakautuu metsätalouden ja tien muun käytön välillä.
7. Selvitys tuloverolain 63 §:ssä tarkoitetun hankintatyön arvon arviointiperusteista maatilakohtaisesti. (Verohallinto 2011d.)

6.2 Kassaperiaate

Metsätalouden tulot ja menot kirjataan kassaperiaatteen mukaan. Kassaperiaate tarkoittaa sitä, että tulot ja menot kirjataan muistiinpanoihin maksupäivän mukaan, ei toimitusperiaatteen mukaan. Metsätalouden tulo siis kirjataan kun maksu on saapunut tilille ja meno laskun maksupäivän mukaan. (Rantala 2009, 90 - 91.) Vuonna 2011 tehty puukauppa voi olla vuonna 2012 verotettavaa tuloa, jos rahat kaupasta saadaan vuoden 2012 puolella.

7 Verotusmenettely

Metsätalouden verotus tapahtuu verohallituksen lakien mukaan. Verohallituksen alaisuudessa toimivat tahot vastaavat metsänomistajien verotuksen valvonnasta. Tämä luku käsittelee tarkemmin veroviranomaisten toimintaa, veroilmoituksen tekoa ja mahdollista verotuksen oikaisua.

7.1 Veroviranomaiset

Verohallitus johtaa koko Suomen verohallintoa ja verovirastot vastaavat alueensa verotuksesta ja sen valvonnasta. Kaikissa verovirastoissa on vielä verotoimistoja, jotka vastaavat henkilöasiakkaiden verotuksesta, ja yritysverotoimisto, joka taas vastaa yritysasiakkaiden verotuksesta. Verovelvollisen kotikunta määrittää sen missä verovirastossa verovelvollisen asiat käsitellään. Verovirasto- ja verotoimistoyksiköissä työskentelevät virkamiehet ja tarkastajat tekevät tarkastuksia alkutuottajien muistiinpanoista. (Hukkanen 2009, 119.)

7.2 Veroilmoituksen tekeminen

Metsätalouden veroilmoitus tehdään tavallisesti 2C-lomakkeelle (liite 1). Yhteismetsän veroilmoitus tehdään kuitenkin lomakkeella 6 ja 2C-lomaketta käytetään vain apuna, jos tarpeen. Arvonlisäverovelvolliset metsänomistajat palauttavat veroilmoituksen helmikuun loppuun mennessä. Esimerkiksi liikkeen- tai ammatinharjoittajilla sekä metsänomistajilla, jotka eivät ole arvonlisäverovelvollisia, veroilmoituksen palautuspäivä on myöhemmin. Veroilmoituksen viimeinen palautuspäivä on merkitty 2C-lomakkeen etusivulle. Jos metsänomistajalle ei ole kertynyt verovuonna metsätalouden harjoittamiseen liittyviä tuloja, vähennettäviä kuluja tai muita veroilmoituksessa ilmoitettavia tietoja, ei veroilmoitusta tarvitse palauttaa. (Verohallinto 2011, 2.) Arvonlisäveroilmoitus on kuitenkin palautettava, vaikka metsänomistaja ei olisikaan harjoittanut arvonlisäverollista toimintaa kalenterivuoden aikana (Hukkanen 2009, 119).

Metsätalouden veroilmoitukseen merkitään verovuonna saadut puun myyntitulot, metsätalouden tuet ja korvaukset, omasta metsästä otettu puutavara, metsävähennys, meno- ja tuhovaraukset, muut pääomatuloksi luettavat erät, vuosimenot, poistot, toisesta tulolähteestä siirrettävät menot sekä metsätalouden muistiinpanoihin sisältyneet muun toiminnan menot. Lisäksi 2C-lomakkeella laaditaan selvitys tehdystä hankintatyöstä, mahdollisen metsävähennyksen määrä ja tulouttamattomat varaukset.

7.3 Verotuksen oikaisu

Metsätalouden tulos näkyy keväällä tulevassa esitätetyssä veroilmoituksessa, jos metsätalouden veroilmoitus on jätetty helmikuun loppuun mennessä. Metsänomistajan tulee tarkistaa, että metsätalouden tulos, ennakot sekä mahdolliset korot on merkitty lomakkeelle oikein. Jos esitätettyyn veroilmoitukseen tehdään korjauksia, tulee verotuspäätös vasta syksyllä. Myös ei-arvonlisäverovelvollisille metsänomistajille verotuspäätös tulee syksyllä, koska he jättävät metsätalouden veroilmoituksen esitätetyn lomakkeen yhteydessä. (Jauhiainen 2012c, 86 - 87.)

Verotuspäätös täytyy tarkastaa huolellisesti ja verrata omia muistiinpanoja verotuspäätöksensä oleviin lukuihin. Mahdolliset virheet saa helpoiten korjatuksi, jos ne huomataan ennen verotuksen päättymistä eli ennen lokakuun loppua. Silloin virheiden korjaamiseksi voi riittää pelkkä yhteydenotto verovirkailijaan. Verotuksen päättymisen jälkeen korjauksista on tehtävä oikaisupyyntö. Oikaisupyyntö tehdään verotuksen oikaisulautakunnalle Verohallinnon Internet sivuilta löytyvällä lomakkeella tai vapaamuotoisella oikaisupyynnöllä. Oikaisuvaatimuksesta täytyy selvittää oikaistava asia ja perusteet oikaisulle. Oikaisupyynnössä on oltava myös päiväys ja allekirjoitus. (Jauhiainen 2012c, 86 - 87.)

8 Yhteenveto

Metsäverotus ei ole opinnäytetöissä tavanomainen aihe, vaikka metsäverotus koskeekin monia suomalaisia, sillä onhan Suomessa metsänomistajia jo viidesosa kansasta. Opinnäytetyön aiheita valitessani halusin tutustua sellaiseen aiheeseen, josta olisi hyötyä mahdollisimman monelle. Eniten hyötyä tämä opinnäytetyö on tuottanut työn tekijälle, koska tekijän on täytynyt tutustua aiheesta kirjoitettuun teoriaan laajemmin kuin vain metsäverotukseen liittyviin asioihin. Lisäksi halusin valita sellaisen aiheen, johon moni ei ole opinnäytetyössään perehtynyt.

Opinnäytetyön aloitusvaiheessa en tiennyt, että metsäverotuksessa on niin paljon huomioon otettavia asioita. Pidän aiheita yksinkertaisempina kuin mitä se on. Aiheeseen tutustuessani huomasin, että metsänomistaja saa enemmän metsästään, jos hän ymmärtää metsäverotuksen periaatteet. Mitä paremmin metsänomistaja osaa esimerkiksi hyödyntää metsän tuloista

tehtävät vähennykset, sitä paremman verohyödyn metsänomistaja saa. Metsänomistaja, joka ei perehdy metsäverotukseen, ei varmasti osaa hyödyntää metsäänsä yhtä tehokkaasti kuin aktiivinen, metsästään kiinnostunut metsänomistaja.

Kaikki verotusta koskevat säädökset tulevat laista, joten metsäverotuksenkin osalta on toimitettava tiettyjen sääntöjen mukaan. Tähän opinnäytetyöhön onkin kerätty kaikki metsänomistajalle tarpeelliseksi koettu, ja mahdollisimman monia metsänomistajia hyödyttävä tieto. Opinnäytetyö on koottu olemassa olevien kirjallisten ja sähköisten lähteiden pohjalta. Opinnäytetyöni voi toimia "käsikirjana", kun metsänomistaja on unohtanut, jonkun metsäverotukseen liittyvän asian. Opinnäytetyöni on hyvää luettavaa metsäverotuksesta muuten vain kiinnostuneelle, koska teksti on kirjoitettu siten, että maallikkokin ymmärtää. Tästä työstä on hyötyä tulevaisuudessakin, koska metsätalouden veroilmoitus on palautettava vuosittain. Veroilmoituksen täyttäminen taas on helppoa, jos ensin on perehtynyt metsäverotuksen perusasioihin.

Opinnäytetyötä aloittaessani laadin tarkan aikataulusuunnitelman opinnäytetyölleni. Ilman tarkkaa suunnitelmaa en usko, että olisin pysynyt aikataulussani. Realistinen, mutta kuitenkin tarpeeksi tiukka aikataulu on kannattavin tapa opinnäytetyön tekemiselle. Tällöin ajatukset pysyvät samalla linjalla, eikä tekijä eksy niin helposti aiheesta. Opinnäytetyöstäni olisi voinut saada syvällisemmän, jos olisin tehnyt esimerkiksi haastattelun metsänomistajalle. Tällöin työhön olisi voinut saada myös erilaisen näkökulman.

Tämän opinnäytetyön pohjalta syntyi joitakin jatkotutkimusaiheita, kuten esimerkiksi metsätilan kannattavuuden tarkasteleminen yksityisen metsänomistajan kannalta. Kannattavuutta voisi tarkastella sellaisessakin tilanteessa kun metsätilaa hoidetaan sivutoimisesti eli muiden palkkatöiden ohella. Vähennysten aktiivisen hyödyntämisen vaikutusta metsänomistajan nettotulokseen olisi mielenkiintoista tarkastella, koska silloin näkisi, mikä vaikutus vähennyksillä todella on.

Lähteet

Kirjallisuus:

- Hukkanen, V. 2003. Metsänomistajan arvonlisäverokirja. 4. painos. Helsinki: Verotieto Oy.
- Hukkanen, V. 2009. Metsänomistajan verokirja. 2.painos. Helsinki: Verotieto Oy.
- Huovinen, J-P. 2012. Metsätulojen verotus. Taloustaito 25.1.2012, 55, 57.
- Jauhiainen, H. 2006. Metsäverokirja. Hämeenlinna: Metsäkustannus Oy.
- Jauhiainen, H. 2008. Metsäverokirja 2008. Hämeenlinna: Metsäkustannus Oy.
- Jauhiainen, H. 2012a. Alvit takaisin. Metsälehti makasiini 19.1.2012,32 - 33.
- Jauhiainen, H. 2012b. Ensin luetaan ohjeet. Metsälehti makasiini 19.1.2012, 23 -24.
- Jauhiainen, H. 2012c. Metsäverokirja 2012. Hämeenlinna: Metsäkustannus Oy.
- Jauhiainen, H. 2012d. Omatoimisen verot. Metsälehti makasiini 19.1.2012, 30.
- Kiviniemi, M. 2004. Metsäoikeus. Hämeenlinna: Kustannusosakeyhtiö Metsälehti.
- Kiviranta, E. 2002. Metsäverotus. 2. painos. Vantaa: WSOY.
- Ossa, J. 2002. Maa- ja metsätalousverotus. 2. painos. Helsinki: Talentum Media Oy.
- Rantala, S. 2009. Uuden metsänomistajan kirja. Metsäkustannus Oy.
- Rantala, S. 2011. Metsäkoulu. 7. painos. Hämeenlinna: Metsäkustannus Oy.
- Verohallinto. 2010. Kausiveroilmoituksen täyttöopas - Oma-aloitteisten verojen ilmoittaminen.
- Verohallinto. 2011. Metsätalouden verotus - veroilmoituksen täyttöohjeet.

Internetlähteet:

Laki verotusmenettelystä 18.12.1995/1558.

Viitattu 27.2.2012.

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1995/19951558?search>

Kiviranta, E. 2011. Yhteismetsässä on etunsa.

Viitattu 8.2.2012.

<http://www.eskokiviranta.net/yhteismetsassa-on-etunsa.htm>

Metsäkeskus. 2012. Omistusmuodot.

Viitattu 31.1.2012.

<http://www.metsakeskus.fi/omistusmuodot>

Metsänhoitoyhdistys. 2011. Metsätalouden arvonlisäverotus.

Viitattu 14.2.2012.

http://www.mhy.fi/kalajokilaakso/metsaverotus/fi_FI/arvonlisavero/

Metsäntutkimuslaitos. Metsätilan sukupolvenvaihdos ja omistusjärjestelyt.

Viitattu 15.2.2012.

<http://www.metsanomistus.fi/>

Metsäntutkimuslaitos. 2010. Metsämaanomistus 2009.

Viitattu 30.1.2012.

http://www.metla.fi/tiedotteet/metsatilastotiedotteet/2010/metsamaan_omistus_2009.htm

Rosbäck, G. Alkutuottajan arvonlisäveroa koskeva kausiveroilmoitus.

Viitattu 23.3.2012.

<http://www.veronmaksajat.fi/fi-FI/veroilmoitusohjeet/maataloudenharjoittaja/alkutuottaja/arvonlisavero/kausiveroilmoitus/>

Secmeter. Elinkeinotoiminnan määritelmä.

Viitattu 22.5.2012.

<http://www.secmeter.com/yrityssalaisuus.html>

Suomen yrittäjät. 2010. Yksityisen elinkeinoharjoittajan verotus.

Viitattu 21.2.2012.

<http://www.yrittajat.fi/verotjarahat/verotus/elinkeinoharjoittajanverotus/>

Tuovinen, J. 2012. Veroilmoituksen täyttämiseen valmistautuminen.

Viitattu 27.3.2012.

<http://www.storaensometsa.fi/Metsanomistajat/Ajankohtaista/2012/Veroilmoituksen-tayttamiseen-valmistautuminen>

Valtiovarainministeriöa. Ansiotulojen verotus.

Viitattu 16.2.2012.

http://www.vm.fi/vm/fi/10_verotus/01_henkiloverotus/01_ansiotulojen_verotus/index.jsp

Valtiovarainministeriöb. Henkilöverotus.

Viitattu 16.2.2012.

http://www.vm.fi/vm/fi/10_verotus/01_henkiloverotus/index.jsp

Valtiovarainministeriöc. Pääomatulojen verotus.

Viitattu 16.2.2012.

http://www.vm.fi/vm/fi/10_verotus/01_henkiloverotus/02_paaomatulojen_verotus/index.jsp

- Verohallinto. 2011a. Arvonlisäverovelvolliseksi ilmoittautuminen - maatalousyrittäjä ja metsänomistaja.
Viitattu 14.2.2012.
http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Maatalousyrittaja_ja_metsanomistaja/Arvonlisaverotus/Arvonli_saverovelvolliseksi_ilmoittautumi%2811723%29
- Verohallinto. 2011b. Henkilöverotuksen käsikirja 2011: verovuosi 2010 [Verkkojulkaisu]. Helsinki: Verohallitus [Viitattu 18.2.2012]. Saatavissa:
http://haku.helmet.fi/iii/encore/record/C__Rb1991949__Shenkil%C3%B6verotus__Orightresult__X3;jsessionid=437C5B3DE0AF482E710BE51C12C2E3A0?lang=fin&suite=cobalt
- Verohallinto. 2011c. Kuitit ja tositteet.
Viitattu 25.2.2012.
http://www.vero.fi/fi-FI/Henkiloasiakkaat/Veroilmoituksen_antaminen/Kuitit_ja_tositteet%2810809%29
- Verohallinto. 2011d. Verohallinnon päätös ilmoittamisvelvollisuudesta ja muistiinpanoista.
Viitattu 27.2.2012.
http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Verohallinnon_paatokset/Verohallinnon_paatostilmoittamisvelvollisuus%2819423%29
- Verohallinto. 2011e. Vuokratulot.
Viitattu 21.2.2012.
http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Maatalousyrittaja_ja_metsanomistaja/Tuloverotus/Vuokratulot%2811960%29
- Verohallinto. 2012a. Alijäämähyvitys.
Viitattu 14.2.2012.
http://www.vero.fi/fi-FI/Henkiloasiakkaat/Velkojen_ja_korkojen_muutos/Alijaamahyvitys%289237%29
- Verohallinto. 2012b. Arvonlisäverotus - maatalousyrittäjä ja metsänomistaja.
Viitattu 14.2.2012.
http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Maatalousyrittaja_ja_metsanomistaja/Arvonlisaverotus
- Verohallinto. 2012c. Puun myyntitulot.
Viitattu 10.2.2012.
http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Maatalousyrittaja_ja_metsanomistaja/Puun_myynti
- Verohallinto. 2012d. Verohallinnon yhtenäistämishjeet vuodelta 2011 toimitettavaa verotusta varten.
Viitattu 22.2.2012.
http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Metsaverotus/Verohallinnon_yhtenaistamishjeet_vuodelta%2819578%29#4Maa-jametstaloudentuloverotus
- Verosuunnittelu. Luovutusvoittoverotus ja verosuunnittelu.
Viitattu 22.5.2012.
<http://www.verosuunnittelu.fi/luovutusvoittovero.html>

Taulukot

Taulukko 1: Maataloudessa käytetyn omasta metsästä otetun puun arvo (Verohallinto 2012d)	14
Taulukko 2: Hankintatyön arvo (Verohallinto 2011, 9)	15
Taulukko 3: Selvitys vuoden matkakuluista.	18
Taulukko 4: Kilometrikohtaiset taksat.	19
Taulukko 5: Tuntikohtaiset taksat.	20

Liitteet

Liite 1: Metsätalouden veroilmoitus (2C-lomake)	38
Liite 2: Kausiveroilmoitus.....	40
Liite 3: Y3-perustamisilmoitus.....	42
Liite 4: Y6-muutos- ja lopettamisilmoitus.....	46

**METSÄTALOUDEN
VEROILMOITUS**

Kaikki maatilat yhteensä

Kotikunta 31.12.2010		
Henkilötunnus tai Y-tunnus		
Puolisoiden osuudet metsäomaisuudesta %		600 Oma erillinen ilmoitus
601 Verovelvollinen	602 Puoliso	

2 C
2011**I Laskelma metsätalouden pääomatulosta**

					euro	snt
1. Puun myyntitulot puukaupan tekoajankohdan mukaan eriteltynä, ks. täyttöohje						
		1.1.2011 - 31.12.2011 tai ennen 1.4.2008	1.4.2008 - 31.12.2010			
Pystykaupat myyntitulo yhteensä			674			
Pystykaupat veronalainen määrä	603 (100%)		677 (75%)		+	
Hankintakaupat myyntitulo yhteensä	604		675			
Vähennetään hankintatyön arvo	605 -		676 -			
Hankintakaupat veronalainen määrä	(100%)		678 (75%)		+	
2. Vakuutus- ja hirvivaikokorvaukset, metsätalouden tuet						
2.1. Vakuutuskorvaukset		2.2. Hirvivaikokorvaukset		2.3. Metsätalouden tuet		
607		608		609		+
					614	
3. Omasta metsästä otettu puutavara						
3.1. Maatalouskäyttö		3.2. Elinkeinokäyttö		3.3. Yksityiskäyttö		
					+	
4. Metsävähennys ja varaukset						
4.1. Metsävähennys		4.2. Menovaraus		4.3. Tuovaraus		
615		616		617		-
5. Muut pääomatuloksi luettavat erät						
5.1. Varausten tuloutus		5.2. Tukien tuloutus		5.3. Muut		
619		621		620		+
6. Vuosimenot						
6.1. Palkkausmenot		6.2. Matkakulut		6.3. Muut vuosimenot		
622		623		624		-
Selvitys poistoina vähennettävistä menoista						
		Koneet ja kalusto		Rakennukset		Ojat ja tiet
		642		643		644
7. Poistot						-
		626		627		628
8. Menojäännös 31.12.2011						
9. Toisesta tulolähteestä siirrettävät menot					630	
					-	
10. Metsätalouden muistiinpanoihin sisältyneet muun toiminnan menot					634	
10.1. Maatalouden menot		10.2. Elinkeinoiminnan menot		10.3. Yksityismenot		
					+	
11. Metsätalouden puhdas pääomatulo tai					635	
					=	
12. Metsätalouden tappiollinen pääomatulo					636	
					=	

II Selvitys vuonna 2011 tehdystä hankintatyöstä

Hankintatyön tekijän nimi	Henkilötunnus	Valmistettu määrä m ³	Kuljetettu määrä m ³	Hankintatyön arvo		Hankintatyön veronalainen arvo ¹⁾	
				euro	snt	euro	snt
						15	
						15	
						15	
						15	
13. Hankintatyön arvot yhteensä						_____	___

III Metsävähennyksen seuranta (vuonna 1993 ja sen jälkeen vastikkeellisesti hankitut metsät)

Kaikki metsävähennyskiinteistöt yhteensä								
	euro		snt		euro		snt	
14. Metsävähennyspohja, ks. täyttöohje	655			18. Metsätalouden veronalainen pääomatulo metsävähennyksen oikeuttavista metsistä verovuonna _____				
15. Aikaisemmin käytetty metsävähennys	656				19. Verovuoden metsävähennys ²⁾ _____			
16. Luovutusvoittoihin lisättyjen metsävähennysten määrä	657					20. Käytetty metsävähennys yhteensä = 15. + 19. _____		
17. Käytettävissä olevan metsävähennyksen määrä = 14. - (15. - 16.)					_____			___

IV Tulouttamattomat varaukset

Vuosina 2006-2011 tehtyjen varausten jäljellä oleva määrä vuoden 2011 lopussa											
2006 (Entiset Oulun ja Lapin läänit)		2007 (Entiset Oulun ja Lapin läänit)		2008		2009		2010		2011	
21. Menovaraus											
637		638		639		640		641			
22. Tuhovaraus											

V Tiedot osittain verovapaisiin puun myyntituloihin liittyvistä menoista. Selvitys de minimis -tuista.

23. Osittain verovapaisiin puun myyntituloihin kohdistuvien, vain osittain vähennyskelpoisten menojen kokonaismäärä Menot, joista kohdassa 6 on vähennetty 75 %	679	
24. Muiden viranomaisten vuonna 2011 myöntämät de minimis -tuet	686	

Veroilmoitusta täydentäviä tietoja antaa	Puhelin
--	---------

928 Vapaamuotoisia liitteitä ³⁾	Allekirjoitus ja nimen selvennys
☐ Kyllä Päiväys	

1) Laskentakaava täyttöohjeessa

2) Metsävähennyksen määrä on enintään 60 % pääomatulosta, joka on saatu metsävähennyksen oikeuttavasta metsästä. Metsävähennyksen määrän on kuitenkin oltava vähintään 1 500 euroa ja korkeintaan kohdan 17 mukainen määrä. Siirretään kohtaan 4.1

3) Muita kuin Verohallinnon liitelmakkeita, ks. täyttöohje

Lomake palautetaan osoitteeseen:

VEROHALLINTO
Kausiveroilmoitusten optinen lukupalvelu
PL 5000
00053 VERO

KAUSIVEROILMOITUS

Jos korjaatte aiemmin ilmoitettuja tietoja,
 ilmoittakaa vain muutosten määrät.

K

Verovelvollisen nimi	010 Y-tunnus tai henkilötunnus

ARVONLISÄVERON TIEDOT

TYÖNANTAJASUORITUSTEN TIEDOT

41

050 Ilmoitusjakso		052 Kohdekausi	053 Vuosi
☐ Kuu- kausi	☐ Neljän- nesvuosi	☐ Vuosi	
Vero kotimaan myynnistä verokannoittain		euro	snt
301	23 %:n vero		
302	13 %:n vero		
303	9 %:n vero		
305	Vero tavaraostoista muista EU-maista		
306	Vero palveluostoista muista EU-maista		
318	Vero rakentamispalvelun ostoista 1.4.2011 alkaen (käännetty verovelvollisuus)		
307	Kohdekauden vähennettävä vero		
308	Alarajahuojennuksen määrä (siirretään kohdasta 317) Maksettava vero / Palautukseen oikeuttava vero (-)		
309	0-verokannan alainen liikevaihto		
311	Tavaroiden myynnit muihin EU-maihin		
312	Palveluiden myynnit muihin EU-maihin		
313	Tavaraostot muista EU-maista		
314	Palveluostot muista EU-maista		
319	Rakentamispalvelun myynnit 1.4.2011 alkaen (käännetty verovelvollisuus)		
320	Rakentamispalvelun ostot 1.4.2011 alkaen (käännetty verovelvollisuus)		
Ei alv-toimintaa			
054 Kohdekausi -alku	055 Vuosi	056 Kohdekausi -loppu	057 Vuosi

050 Ilmoitusjakso		052 Kohdekausi	053 Vuosi
☐ Kuukausi	☐ Neljännesvuosi		
601 Ennakonpidätyksen alaiset palkat ja muut suoritukset		euro	snt
602 Toimitettu ennakonpidätys			
605 Lähdeveron alaiset palkat ja muut suoritukset			
606 Lähdevero palkoista yms.			
609 Sosiaaliturvamaksun alaiset palkat			
610 Maksettava työnantajan sosiaaliturvamaksu			
Ei palkanmaksua			
054 Kohdekausi -alku	055 Vuosi	056 Kohdekausi -loppu	057 Vuosi

K

Arvonlisäveron alarajahuojennukseen oikeutettu täyttää		
	euro	snt
315 Alarajahuojennukseen oikeuttava liikevaihto		
316 Alarajahuojennukseen oikeuttava vero		
317 Alarajahuojennuksen määrä		

Päiväys	Allekirjoitus ja nimen selvennys	042 Puhelin

Verovelvollisen nimi	010 Y-tunnus tai henkilötunnus

MUIDEN OMA-ALOITTEISTEN VEROJEN TIEDOT

41 Ilmoittakaa tiedot merkitsemällä alla oleviin kohtiin veron tunnus (vain numero), ilmoitusjakso, kohdekausi ja vuosi ja maksettavan veron määrä. Verojen tunnuksat ovat alla.

- 10** Arpajaisvero
- 16** Vakuutusmaksuvero
- 24** Ennakonpidätys puun myyntitulosta
- 25** Ennakonpidätys osakeyhtiöltä, osuuskunnalta tai muulta yhteisöltä
- 68** Ennakonpidätys koroista ja osuuksista
- 92** Ennakonpidätys osingoista ja osuuspääoman koroista
- 39** Lähdevero osingoista (rajoitetusti verovelvollisilta)
- 69** Lähdevero koroista ja rojalteista (rajoitetusti verovelvollisilta)
- 84** Lähdevero korkotulosta (yleisesti verovelvollisilta)

M

060 Veron tunnus	050 Ilmoitusjakso		052 Kohdekausi	053 Vuosi	061 Maksettava vero	
					euro	snt
	☐ Kuukausi	☐ Neljännesvuosi				
	☐ Kuukausi	☐ Neljännesvuosi				
	☐ Kuukausi	☐ Neljännesvuosi				
	☐ Kuukausi	☐ Neljännesvuosi				
	☐ Kuukausi	☐ Neljännesvuosi				

Vakuutusmaksuverovelvolliseksi rekisteröidyn ilmoitus toiminnan keskeyttämisestä

Ei vakuutusmaksuverollista toimintaa			
054 Kohdekausi -alku	055 Vuosi	056 Kohdekausi -loppu	057 Vuosi

Viranomaisen merkintöjä

PERUSTAMISILMOITUS

Yksityinen elinkeinonharjoittaja

Y3

Lomakkeella voitte ilmoittautua tai hakeutua kaupparekisteriin, arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, ennakko-perintärekisteriin, työnantajarekisteriin ja vakuutusmaksuverovelvolliseksi. Ilmoittakaa tällä lomakkeella myös ennakon määräämistä koskevat tiedot. Lähettäkää lomake osoitteella: PRH - VEROHALLINTO, Yritystietojärjestelmä, PL 2000, 00231 HELSINKI

Yrityksen nimi	
Toiminimi	
2. Nimivaihtoehto	3. Nimivaihtoehto

Kotipaikka (Kunta, josta toimintaa johdetaan)

Muut mahdolliset toiminimet (Täyttäkää tarvittaessa)	
Rinnakkaistoiminimet (Toiminimen vieraskieliset käännökset)	
Aputoiminimi	Aputoiminimellä harjoitettava toimialan osa
Aputoiminimi	Aputoiminimellä harjoitettava toimialan osa

Elinkeinonharjoittajan henkilötiedot		
Elinkeinonharjoittajan täydellinen nimi		
Henkilötunnus	Kieli ☐ suomi ☐ ruotsi	Kansalaisuus
Postiosoite	Postinumero	Postitoimipaikka

Yrityksen yhteystiedot (Yleiseen käyttöön tarkoitetut yhteystiedot, jotka ovat julkisia)		
Yrityksen postiosoite (katu/tie,talon nro, porras, huoneiston nro tai posti-	Postinumero	Postitoimipaikka
Yrityksen käyntiosoite (katu/tie,talon nro, porras, huoneiston nro)	Postinumero	Postitoimipaikka
Puhelin	Matkapuhelin	Faksi
Sähköposti	Kotisivun www-osoite	

Tilikausi	
Tilikausi (pv.kk - pv.kk)	Ensimmäisen tilikauden alkamis- ja päättymispäivä (pv.kk.vvvv - pv.kk.vvvv)

Elinkeinonharjoittaja ilmoittautuu seuraaviin rekistereihin: (Verohallinnon rekistereihin ilmoittautuminen on maksutonta.)		
☐ kaupparekisteriin (mukaan kuitti käsittelymaksusta)	☐ ennakko-perintärekisteriin	☐ Verohallinnon vakuutusmaksuverovelvollisten rekisteriin
☐ arvonlisäverovelvollisten rekisteriin	☐ työnantajarekisteriin	☐ yritys- ja yhteisötunnusta varten

Yritys on perustettu yritysmuodon muutoksen seurauksena (Katsokaa täyttöohje)	
Edeltäjän täydellinen nimi tai toiminimi	Yritys- ja yhteisötunnus tai henkilötunnus

Y3

Kaupparekisteriin ilmoitettava toimiala (Täydellinen toimiala kirjoitettuna, ei koodeina)

Verohallintoon ilmoitettava päätoimiala (Toimiala, jota yritys harjoittaa päätoimenaan)

Elinkeinotoiminta aloitetaan myöhemmin (Ei vaikuta kaupparekisterin rekisteröintiin, katsokaa täyttöohje.)
☐ alkaen, pvm

Verohallinnolle tästä ilmoituksesta lisätietoja antava henkilö tai yritys, esim. tilitoimisto		
Nimi	Yritys- ja yhteisötunnus	
Postiosoite	Postinumero	Postitoimipaikka
Puhelin	Matkapuhelin	
Faksi	Sähköposti	

Kaupparekisterille tästä ilmoituksesta lisätietoja antava henkilö ja/tai yritys (asiamies)		
Yrityksen nimi	Henkilön nimi	
Postiosoite	Postinumero	Postitoimipaikka
Puhelin	Matkapuhelin	
Faksi	Sähköposti	

Lisätietoja

Täyttäkää myös lomakkeen sivu 3, jos olette ilmoittautunut sivulla 1 arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, ennakkoperintärekisteriin, työnantajarekisteriin tai vakuutusmaksuverovelvolliseksi.

Päiväys ja allekirjoitus		
Päiväys	Allekirjoitus ja nimen selvennys	Puhelin

Henkilötietolain 24 §:n mukainen informaatio lomakkeeseen liittyvistä rekistereistä on saatavissa Internetistä osoitteesta www.ytj.fi sekä Patentti- ja rekisterihallituksesta ja Verohallinnosta.

Verohallintoon ilmoitettava postiosoite		
☐ Merkitkää rasti ruutuun, jos postiosoite on sama kuin sivulla 1 ilmoitettu yleiseen käyttöön tarkoitettu osoitetieto. Muussa tapauksessa täyttäkää alla olevalle riville osoitetiedot.		
Postiosoite	Postinumero	Postitoimipaikka

Y3

Arvonlisäverovelvolliseksi ilmoittautuminen			
Ilmoittautuu arvonlisäverovelvolliseksi		Ilmoittautuu arvonlisäverovelvolliseksi ostoista tai omasta käytöstä	
☐	alkaen, pvm	☐	alkaen, pvm
Ulkomainen elinkeinonharjoittaja ilmoittautuu arvonlisäverovelvolliseksi		vain ilmoituksenantovelvolliseksi	
☐	alkaen, pvm	☐	alkaen, pvm
☐ Harjoittaa ainoastaan alkutuotantoa ja/tai tekemiensä taide-esineiden myyntiä (AVL 79c §)			

Arvonlisäverovelvolliseksi hakeutuminen			
Kiinteistön käyttöoikeuden luovuttaja (AVL 12 ja 30 §)		Vähäisen liiketoiminnan harjoittaja tai vaikeavammainen yrittäjä (AVL 12.1 §)	
☐	alkaen, pvm	☐	alkaen, pvm
Ulkomaalainen elinkeinonharjoittaja (AVL 12.2 §)	Ulkomainen kaukomyynti (AVL 63 a §)	Yhteisöhenkijä (AVL 26 f §)	
☐	alkaen, pvm	☐	alkaen, pvm
Alkutuottaja ja /tai taide-esineiden tekijä hakeutuu arvonlisäverovelvolliseksi		(pv.kk.vvvv - pv.kk.vvvv)	
☐	alkaen, pvm		
Tilikauden liikevaihto (AVL 3 §)			
euroa			

Ei katso olevansa arvonlisäverovelvollinen, perustelut			
☐	Vähäinen toiminta ALV 3 §	☐	Rahoituspalvelut ALV 41 §
☐	Terveys- ja sairaanhoitopalvelut ALV 34 §	☐	Vakuutuspalvelut ALV 44 §
☐	Sosiaalihuoltopalvelut ALV 37 §	☐	Esiintymispalkkiot tai tekijänoikeuskorvaukset ALV 45 §
☐	Koulutuspalvelut ALV 39 §	☐	Kiinteistönluovutukset ALV 27 §
		☐ Yleishyödyllisen yhteisön / uskonnollisen yh-dyskunnan arvonlisäveroton toiminta	
		☐ Muu veroton toiminta, mikä?	

Vakuutusmaksuverovelvollisuutta koskevat tiedot	
Ilmoittautuu vakuutusmaksuverovelvolliseksi	
☐	alkaen, pvm

Kirjanpidon muoto	
☐ yhdenkertainen kirjanpito	☐ kahdenkertainen kirjanpito

Palkanmaksua koskevat tiedot			
Ilmoittautuu säännöllisesti palkkoja maksavaksi työnantajaksi		Ilmoittautuu merityötuloa maksavaksi työnantajaksi	
☐	alkaen, pvm	☐	alkaen, pvm

Oma-aloitteisten verojen ilmoitus- ja maksujaksoa koskevat tiedot	
(Täyttäkää tämä kohta vain, jos toiminnan aloittamisvuoden liikevaihto on enintään 50 000 euroa ja haluatte päästä pidennettyyn ilmoitus- ja maksujaksoon.)	
Kuluvan kalenterivuoden liikevaihto (Liikevaihtoon luetaan kaikki yrityksen Suomessa ja ulkomailla tapahtuvat myynnit.)	
euroa	
Haluttu ilmoitus- ja maksujakson pituus (Täyttäkää tämä kohta vain silloin, kun haluatte lyhyemmän ilmoitus- ja maksujakson kuin mihin liikevaihtonne oikeuttaisi, kts. täyttöopas.)	
☐ 1kk	☐ 1/4 vuosi

Alkutuottajan ja/tai taide-esineen tekijän ilmoitus- ja maksujakso arvonlisäverotuksessa	
(Täyttäkää tämä kohta vain, jos haluatte muun kuin kalenterivuoden pituisen ilmoitus- ja maksujakson, kts. täyttöopas.)	
Haluttu ilmoitus- ja maksujakson pituus	
☐ 1 kk	☐ 1/4 vuosi

Viranomaisen merkintöjä

MUUTOS- JA LOPETTAMISILMOITUS
Yksityinen elinkeinonharjoittaja

Y6

Lomakkeella voitte ilmoittaa muutoksen tai lopettamisen kaupparekisteriin, arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, ennakkoperintärekisteriin, työnantajarekisteriin ja vakuutusmaksuverovelvollisuuteen.

Lähetätkää lomake osoitteella: PRH - VEROHALLINTO, Yritystietojärjestelmä, PL 2000, 00231 HELSINKI

Perustiedot (Täytettävä aina)	
YRITYS- JA YHTEISÖTUNNUS	Toiminimi
-	
Elinkeinoharjoittajan täydellinen nimi	
Henkilötunnus	

Elinkeinoharjoittaja ilmoittaa muutoksen yhteystietoihin tai muutoksen seuraaviin rekistereihin: (Muutosten ilmoittaminen Verohallinnon rekistereihin on maksutonta.)			
☐ vain yhteystiedot muuttuvat (maksuton)	☐ arvonlisäverovelvollisten rekisteriin	☐ työnantajarekisteriin	
☐ kaupparekisteriin (mukaan kuitti käsittelymaksusta)	☐ ennakkoperintärekisteriin	☐ Verohallinnon vakuutusmaksuverovelvollisten rekisteriin	☐ Verohallinnon asiakasrekisteriin

Elinkeinoitoiminnan lopettamisilmoitus kaupparekisteriin
☐ Elinkeinoharjoittaja poistetaan kaupparekisteristä

Elinkeinoharjoittajan keskeyttämis- / lopettamisilmoitus Verohallintoon			
Elinkeinoitoiminta keskeytetään			
☐ määräajaksi / 20 - / 20	☐ toistaiseksi	alkaen, pvm	
Elinkeinoharjoittaja ilmoittaa lopettamisen seuraaviin rekistereihin			
☐ arvonlisäverovelvollisten rekisteriin	☐ ennakkoperintärekisteriin	☐ työnantajarekisteriin	☐ vakuutusmaksuverovelvollisten rekisteriin

TÄYTTÄKÄÄ AINOASTAAN MUUTTUNEET TIEDOT	
Uusi toiminimi	Uusi kotipaikka (Kunta, josta toimintaa johdetaan)

Muut mahdolliset toiminimet	
Uudet rinnakkaistoiminimet (Toiminimen vieraskieliset käännökset)	
Uusi aputoiminimi	Aputoiminimellä harjoitettava toimialan osa
Uusi aputoiminimi	Aputoiminimellä harjoitettava toimialan osa

Yrityksen yhteystiedot (Yleiseen käyttöön tarkoitetut yhteystiedot, jotka ovat julkisia)		
Yrityksen uusi postiosoite (katu/tie, talon nro, porras, huoneiston nro tai postilokero)	Postinumero	Postitoimipaikka
Yrityksen uusi käyntiosoite (katu/tie, talon nro, porras, huoneiston nro)	Postinumero	Postitoimipaikka
Uusi puhelin	Uusi matkapuhelin	Uusi faksi
Uusi sähköposti	Uusi kotisivun www-osoite	
Seuraavat yhteystiedot poistetaan		

Tilikausi (Ei rekisteröidä kaupparekisteriin.)	
Kuluva poikkeava tilikausi (pv.kk.vvvv - pv.kk.vvvv)	Uusi normaali tilikausi (pv.kk - pv.kk)

TÄYTTÄKÄÄ AINOASTAAN MUUTTUNEET TIEDOT

Yritys on perustettu yritysmuodon muutoksen seurauksena (Katsokaa täyttöohje)

Edeltäjän täydellinen nimi tai toiminimi	Yritys- ja yhteisötunnus tai henkilötunnus
--	--

Y6

Kaupparekisteriin ilmoitettava uusi toimiala (ilmoittakaa yrityksen toimiala kokonaisuudessaan)

Verohallintoon ilmoitettava uusi päätoimiala

--

Verohallinnolle tästä ilmoituksesta lisätietoja antava henkilö ja/tai yritys, esim. tilitoimisto

Nimi		Yritys- ja yhteisötunnus
Postiosoite	Postinumero	Postitoimipaikka
Puhelin	Matkapuhelin	
Faksi	Sähköposti	

Kaupparekisterille tästä ilmoituksesta lisätietoja antava henkilö ja/tai yritys (asiamies)

Yrityksen nimi	Henkilön nimi	
Postiosoite	Postinumero	Postitoimipaikka
Puhelin	Matkapuhelin	
Faksi	Sähköposti	

Kirjanpitoaineiston säilyttäjä toiminnan lopettamisen jälkeen

Nimi		
Postiosoite	Postinumero	Postitoimipaikka

Lisätietoja

Täyttäkää myös lomakkeen sivut 3-4, jos olette ilmoittanut muutoksen tai lopettamisen sivulla 1 arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, ennakkoperintärekisteriin, työnantajarekisteriin tai vakuutusmaksu-verovelvolliseksi.

Päiväys ja allekirjoitus

Päiväys	Allekirjoitus ja nimen selvennys	Puhelin
---------	----------------------------------	---------

Henkilötietolain 24 §:n mukainen informaatio lomakkeeseen liittyvistä rekistereistä on saatavissa Internetistä osoitteesta www.ytj.fi sekä Patentti- ja rekisterihallituksesta ja Verohallinnossa.

Verohallintoon ilmoitettava postiosoite		
☐ Merkitkää rasti ruutuun, jos postiosoite on sama kuin sivulla 1 ilmoitettu yleiseen käyttöön tarkoitettu osoitetieto. ☐ Muussa tapauksessa täyttäkää alla olevalle riville osoitetiedot.		
Postiosoite	Postinumero	Postitoimipaikka

Y6

Arvonlisäverovelvolliseksi ilmoittautuminen		
☐ Ilmoittautuu arvonlisäverovelvolliseksi	☐ Ilmoittautuu arvonlisäverovelvolliseksi ostoista tai omasta käytöstä	
☐ alkaen, pvm	☐ alkaen, pvm	☐ alkaen, pvm
Ulkomainen elinkeinonharjoittaja ilmoittautuu arvonlisäverovelvolliseksi	vain ilmoituksenantovelvolliseksi	
☐ alkaen, pvm	☐ alkaen, pvm	☐ alkaen, pvm
☐ Harjoittaa ainoastaan alkutuotantoa ja/tai tekemiensä taide-esineiden myyntiä (AVL 79c §)		

Arvonlisäverovelvolliseksi hakeutuminen		
Kiinteistön käyttöoikeuden luovuttaja (AVL 12 ja 30 §)	Vähäisen liiketoiminnan harjoittaja tai vaikeavammaisen yrittäjä (AVL 12.1 §)	
☐ alkaen, pvm	☐ alkaen, pvm	☐ alkaen, pvm
Ulkomaalainen elinkeinonharjoittaja (AVL 12.2 §)	Ulkomainen kaukomyynti (AVL 63 a §)	Yhteisöhenkijä (AVL 26 f §)
☐ alkaen, pvm	☐ alkaen, pvm	☐ (pv.kk.vvvv - pv.kk.vvvv)
Alkutuottaja ja/tai taide-esineiden tekijä hakeutuu arvonlisäverovelvolliseksi		
☐ alkaen, pvm		
Tilikauden liikevaihto (AVL 3 §)	euroa	

Ei katso olevansa arvonlisäverovelvollinen, perustelut		
☐ Vähäinen toiminta ALV 3 §	☐ Rahoituspalvelut ALV 41 §	☐ Yleishyödyllisen yhteisön / uskonnollisen yhdyskunnan arvonlisäveroton toiminta
☐ Terveyden- ja sairaanhoitopalvelut ALV 34 §	☐ Vakuutuspalvelut ALV 44 §	☐ Muu veroton toiminta, mikä?
☐ Sosiaalihuoltopalvelut ALV 37 §	☐ Esiintymispalkkiot tai tekijänoikeuskorvaukset ALV 45 §	
☐ Koulutuspalvelut ALV 39 §	☐ Kiinteistöluovutukset ALV 27 §	

Kirjanpidon muoto	☐ yhdenkertainen kirjanpito	☐ kahdenkertainen kirjanpito
-------------------	--	---

Arvonlisäverovelvollisuuden lopettaminen		
Lopettaa arvonlisäverollisen toiminnan Liiketoiminta	Alkutuotanto ja/tai kuvataide-toiminta	Arvonlisäverovelvollisuus päättynyt, koska liiketoiminta on vähäinen
☐ loppunut, pvm	☐ loppunut, pvm	☐
Hakeutuminen päättyy	Alkutuottajan ja/tai taide-esineiden tekijän vähäinen liiketoiminta, pvm	Kiinteistön käyttöoikeuden luovuttaja, pvm
☐ Vähäinen liiketoiminta, pvm	☐	☐
☐ Yhteisöhenkijä, pvm	Ulkomaalainen elinkeinotoiminnan harjoittaja, pvm	Ulkomaalainen kaukomyynti, pvm
☐	☐	☐
Toiminnan viimeiseltä kalenterikuukaudelta verovelvollisen haltuun jääneistä tavaroista ja palveluista suoritettavan veron määrä euroina (myös sentit)	Verovelvollisen veloittamatta tai kertymättä olleista myyntihinnoista lopettamiskuukaudelta suoritettavan veron määrä euroina (myös sentit)	
Onko vero ilmoitettu lopettamiskuukaudelta annetussa kausiveroilmoituksessa?	☐ Haltuun ei jäänyt tavaroita ☐ Ei jäänyt veloittamatonta tai kertymätöntä myyntiä	
☐ kyllä ☐ ei	☐	

Tiedot liiketoiminnan jatkajasta (esim. yrityksen ostaja, konkurssipesä)		
Onko liikeomaisuus myyty liiketoiminnan jatkajalle?		
☐ kyllä ☐ ei		
Jatkajan täydellinen nimi tai toiminimi	Yritys- ja yhteisötunnus tai henkilötunnus	
Postiosoite	Postinumero	Postitoimipaikka

Osoitetiedot toiminnan lopettamisen jälkeen		
Postiosoite toiminnan lopettamisen jälkeen	Postinumero	Postitoimipaikka
Puhelin	Ulkomaan postiosoite ja valtio	

Y6

Palkanmaksun muutosta koskevat tiedot	
☐ Ilmoittautuu säännöllisesti palkkoja maksavaksi työnantajaksi ☐ alkaen, pvm	☐ Ilmoittautuu merityötuloa maksavaksi työnantajaksi ☐ alkaen, pvm

Palkanmaksun lopettaminen	
☐ Lopettaa säännöllisesti palkkoja maksavana työnantajana ☐ Viimeinen palkanmaksupäivä	☐ Lopettaa merityötuloa maksavana työnantajana ☐ Viimeinen palkanmaksupäivä

Ennakkoperintärekisterin muutos / lopettaminen	
☐ Hakeutuu ennakkoperintärekisteriin (EPL 25 §) ☐ alkaen, pvm	☐ Lopettaa ennakkoperintärekisteröitynä ☐ alkaen, pvm

Ennakkoveron määräämistä koskevat tiedot
Ensimmäisen tilikauden arvioitu liikevaihto euroa
Ensimmäisen tilikauden arvioitu verotettava tulo euroa
Elinkeinonharjoittajan muut tulot kalenterivuonna (Jos maksajia on useita, täyttäkää erillinen ennakkoveron hakemuslomake) euroa

Ennakkovero toimintaa lopetettaessa
☐ Elinkeinonharjoittaja hakee ennakkoveron poistamista
☐ Elinkeinonharjoittaja hakee ennakkoveron alentamista
Viimeisen tilikauden tilinpäätös tai muu laskelma on aina liitettävä mukaan.

Vakuutusmaksuverovelvollisuuden muutos/lopettaminen	
☐ Ilmoittautuu vakuutusmaksuverovelvolliseksi ☐ alkaen, pv	☐ Lopettaa vakuutusmaksuverovelvollisena ☐ alkaen, pvm

Lisätietoja